

IZDANICA
EDVARDA KARDELJA
V CELJU

Celje - skladišče

D-Per

65/1984

5000013538,6

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

RUDAR

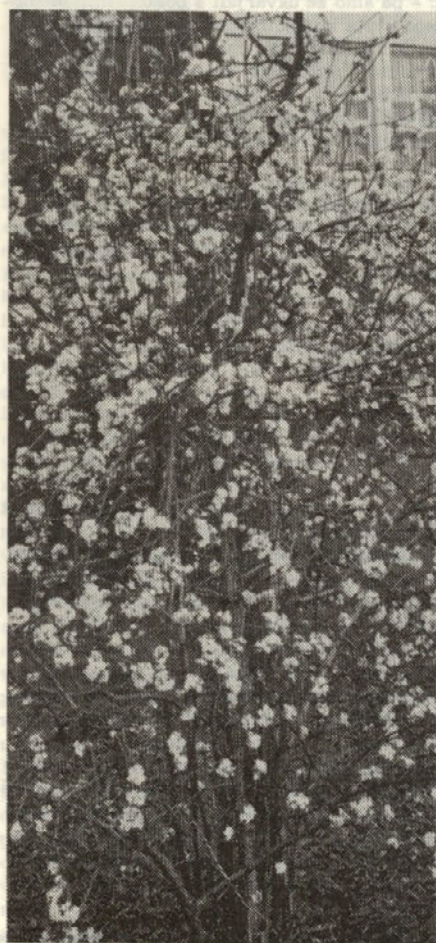
GLASILO KOLEKTIVA RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA
FRANC LESKOŠEK-LUKA, TITOVO VELENJE

LETO XVIII

PETEK, 28. DECEMBER 1984

ŠTEVILKA 6

OB NOVEM LETU 1985

CVETJE V ZIMI - Slikal L. OJSTERŠEK

Jože RAMŠAK, predsednik koordinacijskega odbora
osnovnih organizacij zveze sindikatov v našem kombinatu

Za nami je leto, v katerem smo naredili prve uspešne korake v uresničevanju programa gospodarske stabilizacije in se pri tem zavedli, da le z vestnim delom in znanjem lahko uveljavimo naše samoupravljanje.

Z delom in gospodarjenjem v našem kombinatu smo lahko zadovoljni. Rudarji bodo tudi letos odkopali 5 milijonov ton premoga.

Veliko je bilo tudi prizadevanj za čim hitrejšo nadaljnjo izgradnjo nadomestnih objektov rudnika v Novih Prelogah. Termoelektrarne Šoštanj so obratovale brez motenj. Tudi v vseh neenergetskih OZD naše sestavljene organizacije so kljub zaostrenim gospodarskim razmeram dobro poslovali. Vendar ker je v sedanjih gospodarskih razmerah že tako, da nekdo lažje, drug pa težje "plava", se moramo v našem kombinatu še tesneje povezati med sabo, saj bomo z združenimi močmi veliko lažje premagovali napore.

Pogosto slišimo vprašanja, kako delavci čutijo delovanje svoje osnovne organizacije ZS, koliko je sindikat v osrčju dogodkov. Lahko trdim, da premalo. Koordinacijski odbor osnovnih organizacij ZS v našem kombinatu je za težišče svojega dela izbral krepitev samoupravnih družbeno-ekonomskih odnosov v kombinatu in vloge kombinata kot sestavljene organizacije. Torej tudi veliko že zastavljenih, a še neizpolnjenih nalog, ker strokovno dogovarjanje in usklajevanje stališč v kombinatu poteka prepočasi. Delovne organizacije v njem se premalo zavzemajo, da bi se končno dogovorile, kaj bodo v kombinatu vse skupaj razvijale, kako v njem delile delo in poenoteno nastopale navzven.

Veliko besed je bilo izgovorjenih, veliko stališč sprejetih tudi o delitvi sredstev za osebne dohodke po delu in delovnih rezultatih. Za cilj smo si postavili: za enaka opravljena dela - približno enaki osebni dohodki. Ta cilj se nam ne zdi sporen, sporne

Dalje na 2. strani!

Članom delovnih kolektivov vseh temeljnih organizacij, enovitih delovnih organizacij in delovnih skupnosti v naši sestavljeni organizaciji želimo

V NOVEM LETU 1985

mnogo delovnih uspehov in veliko osebne in družinske sreče!

Vso srečo v novem letu 1985 želimo tudi vsem upokojenim delavcem in zunanjim sodelavcem združenih organizacij v SOZD REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje.

Družbenopolitične organizacije in samoupravni organi sestavljene organizacije

pa se nam zdijo poti, ki vodijo do njega.

Doseči moramo tudi enotnost v delitvi sredstev za nekatere druge osebne prejemke. Skratka, pripadnost REK Franc Leskošek-Luka moramo vsi v njem začutiti.

Bolj resno moramo obravnavati tudi panožne sporazume; nikakor ne mimo sindikata.

Naš delegatski sistem. Veliko ga kritiziramo. Upravičeno in neupravičeno. Nekateri pravijo tudi, da ga bi naj poenostavili. Vendar o predlogih tovrstnih racionalizacij moramo temeljito razmisliti, preden bi katerega koli začeli uresničevati, da ne tvegamo okrnitve osnovnih pravic delavcev. Vprašanje je, kdo zavira razvoj socialističnega samoupravljanja in po kateri poti odpraviti slabosti v delovanju našega političnega sistema.

Pričakujemo, da se bodo v letu 1985 gospodarske razmere nekoliko leboljšale, da nam življenjska raven ne bo več padala. Pred nami je tudi proces priprave in sprejemanja planskih dokumentov za novo srednjeročno obdobje. V teh dokumentih mora naš kombinat dobiti mesto in vlogo, ki mu gre. Vztrajati moramo, da bodo izdelani taki programi, ki bodo temeljili na razvojnih možnostih našega kombinata in cele Šaleške doline ter prispevali k uvajanju visoko produktivnih proizvodnih dejavnosti. V osnovnih organizacijah ZS moramo doseči tudi, da bodo narejene analize izvajanja sprejetih programov v preteklosti, in ukrepati, če ne bo vse potekalo po dogovorih. Pred nami je torej veliko naporenega dela in le z uresničevanjem zastavljenih programov bomo uresničevali naloge zveze sindikatov.

Vsem delavcem SOZD REK Franc Leskošek-Luka čestitam za dosežene delovne uspehe v letu 1984 in jim želim novih delovnih zmag, predvsem pa sreče in zdravja njim in njihovim družinam, v letu 1985!

Štefan MERŠAK, predsednik
predsedstva konference osnovnih
organizacij ZS v DO RLV

V vsakem časovnem obdobju, tudi v tako kratkem, kot je eno koledarsko leto, se zvrsti množica dogodkov.

V sindikalni organizaciji našega rudnika od sindikalnih skupin, osnovnih organizacij ZS in njihovih konferenc na ravni temeljnih organizacij do predsedstva konference osnovnih

organizacij ZS na ravni celega rudnika smo tudi letos svoje dejavnosti v prvi vrsti podrejali uresničevanju proizvodnih načrtov. In kaže, da smo naše dejavnosti v tej smeri dobro zastavili. Saj letni odkop premoga, ki smo ga načrtovali, bo dosežen in celo presežen; pa čeprav nam - posebno zaradi poslabšanih rudarsko-geoloških razmer v drugi polovici leta - tega cilja ni bilo lahko doseči. Precej drugače je bilo z našo uspešnostjo na drugih področjih političnega dela. Zakaj na njih smo z večine vidikov dosegli komaj kaj več od poprečnih rezultatov. Najbrž lahko nekaj slabosti v vsebini in obliki našega političnega dela pripišemo okoliščinam, da smo letos februarja precej prenovili sestavo izvršnih odborov naših osnovnih organizacij ZS in drugih sindikalnih organov v rudniku. Torej temu, da je marsikdo z vključitvijo v delo naših sindikalnih organov imel težave, kot da bi zaoral v ledino. Spričo tega pa vendarle ni trpelo politično delo na tistih področjih, ki so zaradi narave naše osnovne dejavnosti posebnega pomena za ves naš delovni kolektiv. Celo pospešeno smo se, recimo, lotili reševanja invalidske problematike. To je bilo tudi

nujno, ker ta problematika zaradi pomanjkanja interesa naših sodelavcev invalidov za prekvalifikacijo postaja že hudo težko obvladljiva. Nič manj zavzeto se nismo lotili uresničevanja postopka za prehod na 42-urni delovni teden v vsej naši delovni organizaciji. S tem v zvezi pa smo pogosto obravnavali tudi problematiko pridobivanja dohodka, še pogosteje pa delitve sredstev za osebne dohodke. Kajti vprašanja delitve teh sredstev so zaradi sedanje draginje bila izhodiščna točka razprav na skoraj vseh naših sestankih.

Zavzemati smo se morali tudi za izločanje večjega deleža sredstev za stanovanjsko izgradnjo in si tudi na druge načine prizadevati, da bi v naši delovni organizaciji ne bilo delavcev, ki kljub uspešnemu delu in varčnosti ne bi več mogli primerno živeti. Že pa ugotavljamo, da je tudi v naši delovni organizaciji vse več uspešnih in prizadevnih delavcev, ki jim moramo na različne načine pomagati, da si lahko kolikor toliko uredijo osebno življenje.

Mislím, da vse slabše gnotne razmere delavcev zmanjšujejo tudi njihov interes za dejavnost v samoupravnih organih. V drugi polovici leta smo se vključevali tudi v obravnavo kriterijev za beneficiranje zavarovalne dobe delavcev. Precej časa - po mojem mnenju celo veliko preveč - pa smo se ukvarjali s postopki za imenovanje novih članov izvršnega sveta skupščine občine Velenje. Če na kratko povzamem svoje razmišljanje, lahko ta prispevek sklenem z ugotovitvijo, da je rudniška sindikalna organizacija v glavnem uresničila naloge, ki si jih je naložila. Uspešnost našega dela sicer ni bila taka, kakor bi lahko bila, če bi zanj bili boljše usposobljeni. Ne glede na to pa bi lahko bila boljša, če bi presegli nekaj več akcijske zavzetosti.

Vsem sodelavcem, delavcem v drugih OZD naše sestavljene organizacije in njihovim družinskim članom v imenu predsedstva konference osnovnih organizacij ZS v RLV želim kar največ delovnih uspehov in osebne sreče v letu 1985!

Franc DOLAR, predsednik
konference osnovnih organizacij
ZS v TE Šoštanj

Leto 1984 je bilo za Termoelektrarne Šoštanj leto preizkušanj. Naša družba se spopada s številnimi gospodarskimi težavami, tudi v TE Šoštanj nam ni prizanešeno z njimi, a kljub temu smo na proizvodnem področju prispevali k izboljšanju gospodarskih razmer.

Z letos doseženimi rezultati smo v TE Šoštanj zelo zadovoljni. Do konca novembra smo proizvedli 3,2 milijardi kilovatnih ur električne energije. Tako nam do načrtovane proizvodnje manjka še 400 milijonov kWh električne energije. To količino pa, če bo potrebno, lahko proizvedemo v decembru. Če bi bile potrebe po električni energiji letos večje, bi lahko bila naša proizvodnja še večja, saj so bile naprave pripravljene za veliko večje obremenitve. Remonti so bili uspešno in pravočasno opravljeni. S prenehanjem kurjenja z rjavimi premogi in z začasno sanacijo kotlovskih cevi je bil uspešno zaustavljen proces poškodb na naših proizvodnih napravah. Tudi na poslovnem področju smo dosegli ugodne rezultate. Tako uspešni pa nismo bili pri samoupravnem sporazumevanju in uresničevanju sprejetih družbenopolitičnih usmeritev. Akcije družbenopolitičnih organizacij v TE Šoštanj so bile usmerjene predvsem v uspešno opravljanje remontov in izpolnjevanje proizvodnih nalog, manj pa v uskla-

RUDAR - INFORMATOR, glasilo kolektiva sestavljene organizacije REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Ivan Krejan (RLV - J. mehanizacija) - namestnik Polde Rober (RLV - J. Škale), Anton Ribarič (RLV - DSSS) - namestnik Igor Jevšovar (RLV - J. Preloge), TE Šoštanj - Maks Lomšek (namestnica Zinka Moškon), ESO - Alojz Filipančič (namestnik Dragan Čelofiga), SIPAK - Roman Rebernik (namestnik Rudi Vuzem), EFE - Mile Maksimovič (namestnica Milena Gril), Avtoprevoznništvo in servisi - Vili Malovšek (namestnik Branko Kranjčec), Tiskarna - Silvo Pešak (namestnica Marija Boruta), Družbeni standard - Dragica Pohar (namestnik Jože Mirtič), Avtomatska obdelava podatkov - Mira Uranc (namestnik Boris Lisac), Zavarovanje - Niko Pečovnik (namestnik Roman Golčar), DSSS SOZD - Branko Ledinek (namestnica Anica Pristovšek);
- delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Konstantin Kuzmin (DSSS SOZD - odgovorni urednik), Rafael Batič (DSSS SOZD - glavni in tehnični urednik), Draga Lipuš (DSSS SOZD - novinarka), Vesna Šmergut (DSSS SOZD - tajnica in stavka glasila), Lojze Ojsteršek (DSSS SOZD - fotografske storitve), Miha Pevnik (DSSS SOZD - tajništvo samoupravnih organov SOZD), Irena Seme - Tirnanič (referentka za informiranje v TE Šoštanj) in predstavnik OK SZDL Titovo Velenje.

Predsednik uredniškega odbora: Ivan Krejan • Naslov uredništva: Titovo Velenje - Prešernova 10 (IV. nadstropje, soba 58 - telefon 855 231, interno 260)

Tiska DO Tiskarna REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje (Titovo Velenje - Celjska cesta, telefon 855 521 ali 853 028) • Glasilo prejemajo vsi člani kolektiva brezplačno • Izhaja po potrebi • Naklada 6 500 izvodov

jevanje in referendumsko sprejemanje sporazumov. Torej ni čudno, da se nam zadnji referendum v dveh temeljnih organizacijah ni izteklo uspešno. Analize so pokazale, da bo treba vzroke za take neuspehe pravočasno odpravljati.

Pri proizvodnji smo torej dober kolektiv. To naj nam bo tudi spodbuda za nadaljnje boljše delo pri samoupravljanju in delovanju družbenopolitičnih organizacij.

Vsem delavcem v TE Šoštanj se v imenu konference osnovnih organizacij ZS v DO TE Šoštanj zahvaljujem za njihov prispevek k doseženemu dobremu skupnemu delovnemu rezultatu in jim želim, da bi tudi v letu 1985 imeli veliko delovnih uspehov in osebne sreče!

Boris REZMAN,
predsednik predsedstva konference
osnovnih organizacij ZS v ESO

Koledarsko leto 1984 se izteka, zato je prav, da se ozremo nazaj in pregledamo naše delo, uspehe in neuspehe.

V delovni organizaciji ESO si bomo leto 1984 zapomnili tako po izredno pestrem delovanju naših družbenopolitičnih organizacij kot po velikem obsegu proizvodnih del, ki smo jih morali opraviti v čim krajših rokih v naši dolini in široko po Jugoslaviji.

Prizadevali pa smo si tudi za pridobivanje del v tujini. Nekaj večjih del še nismo dokončali, so pa v glavnem v sklepni fazi.

Dokončujemo na primer dela pri izgradnji terminalov za sipke in razsute tovore v kopskem pristanišču in izdelavo opreme za odkopavanje premoga, ki jo je naročil RLV.

Kljub zaostrenim gospodarskim razmeram je delovna organizacija ESO v letu 1984 uspešno poslovala. Ko smo oktobra na zborih delavcev obravnavali poročilo o poslovanju, smo ugotovili, da smo naloge, ki smo si jih naložili v letnem planu, v prvih devetih mesecih leta dobro izpolnjevali. Vsi podatki pa kažejo, da bomo do konca leta delovni načrt tudi presegli.

Lotili smo se tudi reorganizacije vseh delov ESO in se dobro zavedamo, da brez okrepitev kadra v naših strokovnih službah kakor tudi v proizvodnji ne bomo več mogli slediti zahtevam trga in tehničnemu razvoju v svetu. Veliko pa smo storili pri razvoju sodelovanja z delovno organizacijo RLV. Vemo, da ji moramo opremo za mehanizirano pridobivanje premoga redno dobavljati in ji tudi sproti opravljati vsa popravila hidravličnih jamskih podporj. Potrudili se bomo, da bomo naše sodelovanje z RLV še izboljšali.

Dobro poslovanje naše delovne organizacije je gotovo tudi odsev dobrega dela naših družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov. Čeprav je v sedanjih gospodarskih razmerah delo družbenopolitičnih organizacij naporno, v ESO vseeno dokaj dobro delujejo. Kot predsednik predsedstva konference osnovnih organizacij ZS v ESO sem prišel do tehle spoznanj o nepravilnostih, ki jih bomo na vsak način morali odpraviti!

Morali bomo storiti vse za prehod na dosledno nagrajevanje po delu in delovnih rezultatih. Sindikat ima pri tem pomembno vlogo. Nenehno naj spodbuja strokovne službe, da bodo čimprej pripravile predloge za takšno nagrajevanje. Sedaj smo tik pred tem, da bomo dobili osnutek predlogov za to v razpravo.

Čedalje več je sprejemanj predlogov raznih samoupravnih sporazumov. Delavci so že prenasitni s tem materialom, zato se dogaja - seveda tudi zaradi nezadovoljstva delavcev iz drugih vzrokov - da referendum propadejo. To v zadnjem času niso redki primeri.

Zanimanje mladincev za družbenopolitično delo je majhno. V vsakem okolju jim bosta osnovna organizacija zveze komunistov in zveze sindikatov morali pomagati, da bodo postali politično bolj dejavni.

Tudi v krojenju in uresničevanju raznih oblik pomoči delavcem je sindikat preveč tog. Poleg tega pa si veliko delavcev vloge sindikata niti pravilno ne razlaga.

Še marsikaj bo treba storiti tudi, da bodo delavci resnično dobili interese za delo v skupščinskem delegatskem sistemu.

Izvršni odbori osnovnih organizacij ZS v temeljnih organizacijah in delovnih skupnostih bodo morali preudarno delovati. Tudi zato, ker nekateri delavci kljub dobrim razlagam nočejo razumeti nalog, potrebnih po delovanju sindikata. Takšne delavce bo treba opozoriti, da ne ravnajo prav. Naše ekonomske težave znajo že dovolj dobro izkoristiti nam sovražne sile zunaj naših meja, zato nikakor ne smemo dopustiti, da bi tudi kdo med nami spodkopaval našo samoupravno socialistično družbeno ureditev.

V naši sestavljeni organizaciji bomo morali tudi še marsikaj bolj poudariti, kajti so stvari, ki bi jih že zdavnaj morali, da ne bi bilo škodljivih razburjanj med delavci. Sindikalnim aktivistom ni lahko zagovarjati pred delavci stališče, ki v kombinatu niso poenotena. In prav je, da je tako. Torej bo moral koordinacijski odbor osnovnih organizacij ZS v naši sestavljeni organizaciji biti še bolj dejaven v tej

smeri. Poslovodni delavci pa mu bodo morali bolj prisluhniti in mu pri usklajevanju občutljivih zadev za ves kombinat zagotoviti pomoč strokovnih služb. Vse sklepe, stališča je treba dobro pripraviti, skupno podpreti in jih potem tudi dosledno uresničiti.

Sodelovanje z občinskim sindikalnim svetom pa je v letu, ki mineva, dobro potekalo.

Naj počasi sklenem svoje misli; z upanjem, da bomo nerazrešene vaze v prihodnjem letu razrešili. Razmere niso brezupne, seveda, če bo vsak - od delavcev v neposredni proizvodnji do tistih v organih federacije - resnično dobro opravil svoje delovne naloge in vsak za svoje delo tudi odgovarjal. Opustiti bo treba dosedanje navado, da se večina nalog nalaga delavcem v neposredni proizvodnji. Ti so verjetno še najmanj krivi za zaostrene gospodarske razmere zaradi zadolženosti, slabe organizacije dela, primerov odtujevanja družbene lastnine...

Vsem delavcem ESO želim veliko delovnih uspehov v letu 1985, predvsem pa - njim in njihovim družinam - trdnega zdravja in osebno srečo! Enako želim tudi drugim delavcem Rudarsko-elektroenergetskega kombinata Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje!

Roman REBERNIK, predsednik
konference osnovnih organizacij ZS
v delovni organizaciji Sipak

V delovni organizaciji REK Sipak z zadovoljstvom ugotavljamo, da je bilo naše poslovanje v letu 1984 uspešno. Zastojev v proizvodnji nismo imeli; tudi zaradi primanjkovala reproductivnega materiala ne, čeprav je na tržišču nekaterih vrst repromateriala za naše potrebe občasno primanjkovalo. Izboljšali smo

storilnost pri delu, delovno disciplino in tudi medsebojne odnose. Povečali smo proizvodnjo plastičnih trakov in prodajo opreme za sisteme pakiranja, in to tako na domačem trgu kot v tujini.

Pogodbene obveznosti do kupcev naših izdelkov smo v glavnem izpolnili, sklenili pa smo že tudi veliko poslovnih pogodb za leto 1985. Zato lahko upravičeno pričakujemo, da bomo tudi v prihodnjem letu nadaljevali s takšnim delovnim elanom in dosegli tako dobre delovne rezultate kot v letu 1984.

Leto, ki se izteka, je tudi pomembna prelomnica v našem proizvodnem programu. Povsem s svojimi lastnimi močmi smo razvili nov proizvodni program, edinstven v naši državi. To je proizvodnjo opreme za paletiziranje in depaletiziranje blaga, kar skupaj s sistemi naših naprav za povezovanje paketov in palet omogoča uvajanje sklenjenih transportno-povezovalnih linij.

Veliko smo naredili tudi pri utrjevanju in razvoju samoupravljanja, vendar bo treba storiti še več, da bodo naši medsebojni odnosi res na takšni ravni, da bodo vse delavce spodbujali k še večji ustvarjalnosti in zavesti odgovornosti pri delu.

Naše družbenopolitične organizacije, s sindikatom na čelu, so bile celo leto aktivne. Prek samoupravnih organov so dale pobude za dopolnitev sistema nagrajevanja delavcev v naših OZD, pospeševanje in boljše nagrajevanje inovacijske dejavnosti ter stalno spremljanje dela delegatov v samoupravnih organih naših OZD in delegacijah za delegiranje v občinski skupščinski sistem.

Želim, da bi tudi v letu 1985 delali s takšno zagnanostjo, kot smo letos, in da bi dosegli tudi vsaj takšne poslovne rezultate. Zavedamo pa se, da bo leto, ki je pred nami, v marsičem verjetno težje, kot je bilo leto, ki mineva.

Vsem delavcem delovne organizacije Sipak in vseh drugih OZD naše-ga kombinata želim srečno novo leto 1985!

Roman REPNIK, predsednik
osnovne organizacije ZS v
delovni organizaciji EFE

Če na kratko preletim moje mandatno obdobje, lahko smelo trdim, da je v tem času naša delovna organizacija še kar uspešno poslovala, in to po zaslugi tako naših delavcev v neposredni proizvodnji kakor tudi naših strokovnih in poslovodnih delavcev, saj so se eni in drugi vestno vključili v premagovanje tež-

kih tržnih razmer za naše izdelke. Na naših sindikalnih sejah smo obravnavali tekočo problematiko v zvezi s pridobivanjem dohodka ter vprašanja, kako mobilizirati vse naše še neizkoriščene sile za boljše delo, boljše osebni dohodek. Vendar pri tem nismo bili najbolj "srečne roke"; predvsem zaradi naših že izrabljenih strojev pa zaradi tega, ker se je za nas zaprlo tržišče

v Sloveniji, in to ne po naši krivdi, temveč zaradi primanjkovanja železniških vagonov. Zavaljo tega smo bili prisiljeni, da odjemalcem naše izdelke pošiljamo z drugimi transportnimi sredstvi, veliko dražji zanje. V tretjem trimesečju leta pa se je že močno poznalo, da je kupna moč prebivalstva silno padla; in to v velikih zalogah naših izdelkov. Na zadnjem sestanku smo se zato dogovorili, da bomo spričo te okoliščine delovni čas čimbolj racionalno izkoristili le tako, da ga namenimo tudi odkrivanju in izkoriščanju možnosti za gospodarnейše poslovanje. Saj sicer bi poslovno leto končali z rdečimi številkami.

Močno se nam pozna tudi fluktuacija v kolektivu. Delavci nas zapuščajo predvsem zaradi izredno malih osebnih dohodkov, saj imamo najmanjše v SOZD REK. Fluktuacija delavcev nas zelo skrbi posebno zato, ker nas zapuščajo starejši kvalificirani delavci, saj njim ni tako težko najti delo kje drugje v SOZD REK ali izven. Tare nas tudi veliko število delavcev na bolniških dopustih; predvsem žensk, ker je pri nas precej zaposlenih, njihovo delo pa ne tako lahko in zato tudi pogosto zbolijo.

V zadnjem času ugotavljamo med nami tudi precej delavcev, za katere obstaja nevarnost, da postanejo invalidi, in ker sami zanje nimamo primerne drugega dela, smo prisiljeni, da jim ga poiščemo v kakšni drugi OZD našega kombinata, kar pa ni lahko.

Torej ima naša osnovna organizacija ZS nič koliko dela. A tako, kot bi ga morala opraviti, ga še vedno ne. Premalo se pogovarjamo med seboj o težavah, premalo zaupamo drug drugemu, tako da bi včasih kdo rekel, da se med sabo ne poznamo. Premalo bldimo tudi nad socialno varnostjo naših delavcev. Mislim, da ni dovolj, če organiziramo samo izlet, obesimo nekaj plakatov, potem pa že mislimo, da smo dosti naredili.

Želim, da bi se naši delavci zavedali, da smo večkrat dobesedno pričarali kakšno rešitev; da smo delili tudi tisto, kar še nismo ustvarili. To spoznanje moramo vgraditi v zavest slehernega v naši družbi; to, da je od odnosa do dela odvisno plačilo po delu. Bolje se bomo morali boriti proti nediscipliniranemu ali slabemu delavcu, do kraja bomo morali zaostri delovnodisciplino. In z medsebojnim sodelovanjem v teh prizadevanjih bomo lahko odpravili marsikatero mučno uro tako v delovni organizaciji kot doma.

Vsem delavcem delovne organizacije EFE v Šoštanju kakor tudi v vseh drugih OZD REK Franc Leskošek-Luka želim mnogo uspehov v letu 1985!

Stane ČAS, predsednik izvršnega odbora osnovne organizacije ZS v delovni organizaciji APS

Končujemo izredno težko, a hkrati uspešno leto. Leto, v katerem štejemo za uspeh predvsem to, da smo v njem ves čas bolj ali manj nemoteno delali in da se to kaže v pozitivnih rezultatih našega poslovanja. Veliko več si od tega leta nismo niti obetali, saj so pogoji za uspešno delo in poslovanje iz dneva v dan

vse težji in težji.

O stalnem podraževanju goriva ne bom veliko govoril, kajti o njem vsi delavci vemo dovolj; zadosti je, če povem, da naša delovna organizacija porabi na dan prek 5 500 litrov goriva.

Rezervni deli! Znano je, da se izredno težko dobijo, da se dražijo, da je indeks letnega porasta njihovih cen tudi prek 200; problemi z nabavo novih vozil pa ne zaostajajo veliko za temi. Zato si ves naš delovni kolektiv izredno prizadeva, da delo in poslovanje čimbolj racionaliziramo; da še dvignemo fizično produktivnost dela in tako zagotovimo nemoteno poslovanje.

Letos smo pri obnavljanju in posodobljanju voznega parka dali večji poudarek avtobusnim kapacitetam, saj smo nabavili pet novih avtobusov. S tem seveda nismo rešili vseh problemov, kajti gneča na naših avtobusih, posebno v zimskih mesecih, je še vedno velika. Zato bomo tudi v bodoče vlagali v tehnično zanesljivost našega avtobusnega voznega parka. Prav tako pa v povečevanje števila avtobusov, čeprav je to izredno težko, ker je že nadomeščanje izrabljenih tako drago, da za povečanje njihovega števila le s težavo zagotovimo sredstva.

Vlagali bomo tudi v naše druge dejavnosti, saj so prav tako kot potniški promet potrebne veliko več investicij, kot jih sedaj zmoremo. Za prihodnje leto - kar se tiče naših večjih nalog - načrtujemo, da bi mestni promet uredili tako, da bi čimbolj racionalno izkoristili avtobuse. Nadaljevali pa bomo tudi z aktivnostmi za izgradnjo kapacitet za opravljanje tehničnih pregledov vozil, izpopolnjevali servisno dejavnost in še naprej obnavljali vozni park.

Upam, da bomo pri teh nalogah dokaj uspešni. Podobnih uspehov pa želim čimveč tudi delavcem drugih OZD v SOZD REK; kakor tudi

- posebno rudarjem - čimveč sreče pri delu in v družini. To želim tudi vsem delavcem naše delovne organizacije; šoferjem med njimi pa zlasti srečno vožnjo. Vsem, ki so navezani na naše storitve, pa priporočam, da te navezanosti ne prekinajo; mi pa se bomo potrudili, da bomo še naprej delali v njihovo zadovoljstvo.

Štefan TKALEC, predsednik osnovne organizacije ZS v delovni organizaciji Tiskarna

Leto 1984 se počasi izteka. Smo sredi priprave planov za prihodnje leto in analiz poslovanja v tem letu. Rečemo lahko, da smo se tudi letos spopadali z enakimi problemi kot celotna grafična dejavnost.

In kako smo poslovali?

Na kratko rečeno: ne slabo v primerjavi s planom, še manj v primerjavi s podskupino grafične dejavnosti Slovenije, v katero spadamo. Redno spremljamo posamezne elemente poslovnega rezultata in v primeru nenormalne rasti in padcev hitro reagiramo.

V septembru smo uveljavili sistem merjenja osebne uspešnosti oziroma učinkovitosti, ki pomeni korak naprej k ustrežnejšemu vrednotenju dela in rezultatov dela. Sistem smo pripravljali skoraj dve leti, organizirali številne sestanke in samoupravno-proizvodne odnose podrejali temu cilju. S tem smo končno zadostili tudi zakonu o združenem delu in zaokrožili področje ugotavljanja in razporejanja osebnih dohodkov.

Letošnje leto je bilo za nas še posebno pomembno. Tudi zato, ker se je pred petindvajsetimi leti v sklopu tedanje DO RLV začela bolj ali manj organizirana oblika grafične dejavnosti v občini. Začetne težave s prostori in kadri smo z leti premagali dokaj uspešno. Leta 1978 smo se preselili v nove prostore, težave s kadri rešujemo tako, da šolamo svoje lastne kadre. V vsem svojem razvojnem obdobju smo stremeli in večino akcij tudi usmerjali v boljše organizacijo, večji delovni učinek. Vsa leta smo posodobljali tehnično zastarelo opremo in razširjali proizvodni program.

Kljub pomanjkljivemu teoretičnemu strokovnemu znanju smo sposobni proizvajati in opravljati zelo zahtevne storitve. Zaradi kvalitete in konkurenčnosti smo zanimivi tudi izven naše regije. Kljub temu, da smo majhen kolektiv, se lahko pohvalimo z dobrimi rezultati. Tako kot v več preteklih letih se tudi letos menimo, da je treba v planih za prihodnje leto več pozornosti in sredstev nameniti reševanju stanovanjskih vprašanj, vsem oblikam izobraževanja in osebnim dohodkom.

Nasploh je treba zagotoviti jasen in realen plan za leto, ki je pred nami. Zavedamo se, da so za realizacijo potrebna tako materialna kot tudi finančna sredstva, predvsem pa kvaliteta.

Vse to smo obravnavali na sestankih samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij. Bili smo si edini, da ni prihodnosti, če o njej ne razmišljamo vsi od prvega do zadnjega. To pa pomeni, da je potrebno še večje sodelovanje in seveda interes vseh nas.

Vsem zaposlenim v kombinatu želim SREČNO 1985 in veliko uspeha!

Anton ŠTAJNER, predsednik osnovne organizacije ZS v delovni skupnosti REK Družbeni standard

Končuje se leto, ki za delavce delovne skupnosti Družbeni standard ni bilo lahko. Gospodarske težave, s katerimi se spoprijema celotna naša družba, so se kazale tudi pri delu naše delovne skupnosti. Samo delu in prizadevanosti slehernega člana našega kolektiva kot tudi uspešnemu delu naših samoupravnih organov in organov DPO gre zasluga, da smo kljub trdim gospodarskim razmeram večino nalog uspešno izpolnili. Že na začetku leta nas je prizadela zamrzitev cen, in to tem bolj, ker se je mnogim našim dobaviteljem živil in drugih materialov posrečilo povečati cene svojih izdelkov ob koncu leta 1983 in jih zato zamrzitev ni zajela, mi pa smo morali poslovati po cenah iz avgusta 1983. Poleg neskladja v cenah nam je poslovanje motilo tudi pomanjkanje nekaterih vrst živil in opreme za gostinstvo. Zaradi tega je največkrat prišlo do poslabšanja kakovosti naših storitev. Občasne kritike na račun naših storitev so torej bile včasih stvarne, vendar kljub naporom nismo imeli mnogo možnosti, da storitve izboljšamo. Nekoliko več težav kot prejšnja leta smo imeli tudi pri zaposlovanju sezonskih delavcev, predvsem za počitniške domove. Primanjkovalo nam je kvalificiranih natakarjev in ku-

harjev. Tudi zaradi tega smo sezono mnogo težje izpeljali, kot če teh problemov ne bi bilo. Vrsto težav nam je povzročalo tudi vzdrževanje prikolic. Ni bilo dovolj rezervnih delov zanje pa tudi letovalci so na prikolice premalo pazili. V samskih domovih pa so nas nenehno pestili veliki stroški komunalnih storitev; v stanarine pa teh stroškov, predvsem iz socialnih razlogov, nismo mogli sproti všteti.

Zaradi dela ob prostih sobotah, nedeljah in praznikih je imela naša delovna skupnost tudi v letu 1984 veliko število nadur, kar je dodatno negativno vplivalo na uspešnost njenih delovnih enot. Morda pri nadurnem delu niso v ospredju toliko le finančni stroški kot to, da zaradi pogostosti nadurnega dela naši delavci nimajo dovolj možnosti za odmor; spričo tega pa jim pešajo njihove fiziološke sposobnosti. Rezultat tega je tudi že veliko število invalidov v naši delovni skupnosti. Tem problemom, kot tudi vsem drugim, so posvečali veliko pozornost tako samoupravni kot organi DPO naše delovne skupnosti. V reševanje vseh perečih vprašanj se je aktivno vključevala tudi sindikalna organizacija. Poleg družbenoekonomskih vprašanj v neposredni zvezi s poslovanjem je obravnavala tudi vprašanja s področja nagrajevanja, izobraževanja, informiranja, delovanja samozaščite kot tudi splošne socialne politike. Združeni in enotni v reševanju vseh vprašanj, ki so se dnevno pojavljali, smo zaposleni delavci v Družbenem standardu dosegli tudi dobre poslovne rezultate. In zavest, da znamo kljubovati težavam, nas ohrabljuje za naprej.

Vsem sodelavcem in drugim članom kolektiva SOZD REK želim zdravo in uspešno 1985. leto!

Zdenka TURIČNIK, predsednica osnovne organizacije ZS delovne skupnosti REK AOP

Še eno leto bo za nami, leto 1984. Prav je, da vsak zase analizira svoj prispevek doma, v delovni organizaciji ali v družbi kot celoti. Dejali bomo, da je leto zopet prehitro minilo. Pa vendar, če se ozremo nazaj, za našo delovno skupnost prvi meseci niso kaj hitro mi-

nevali. V tem času smo opravljali drugi del prenosa računalniških obdelav s S 3-10 na novi, večji računalnik: IBM 4341. Da bi prispevali čim večji delež naši družbi kot tudi naši sestavljeni organizaciji, smo si z delovno zavestjo podaljšali redni delovni čas. Tudi sobote smo imeli delovne. Nadomestila za ta precejšnji presežek pa nismo zahtevali. V zadovoljstvo nam je, kljub velikemu osebnemu odrekam, da smo prenos obdelav bolj ali manj uspešno izvedli v zadanem roku. Lahko rečem, da smo tisti čas bili prvi v Jugoslaviji, ki smo s tako majhnega računalniškega sistema storili tako velik "korak", časovno, količinsko in tudi kakovostno, na sedanji računalnik IBM 4341.

Tako smo tudi delavci delovne skupnosti AOP prispevali svoj delež k stabilizacijskim prizadevanjem. Kasneje smo se predvsem ukvarjali z vzdrževanjem aplikacij, izdelovanjem dodatnih novih izpisov, uvajanjem interaktivnih aplikacij glavne knjige in materialnega poslovanja, deli v sistemu ter izobraževanjem za novi sistem IBM 4341.

Glede uresničevanja plana nabave računalniških kapacitet za leto 1984 pa lahko povem, da ni v celoti izpolnjen, ali zaradi pomanjkanja finančnih sredstev ali zakonskih predpisov. Zato bomo upoštevali nerealizirano nabavo opreme pri sestavljanju plana za leto 1985. Ocenjujemo, da bomo tako delovni kot finančni plan za leto 1984 100-odstotno realizirali.

Na osnovi uspešnega referenduma 31. januarja letos so se pričele resne priprave za organiziranje skupne DO Informatika za premogovništvo in elektrogospodarstvo Slovenije, v katero se mora do 30. 6. 1985 vključiti tudi naša delovna skupnost.

Delavci naše delovne skupnosti smo vse premalo vključeni v ta proces.

Zaradi novega načina dela z novim računalnikom smo se lotili

reorganiziranja razvida del in nalog v naši delovni skupnosti. Sočasno pa želimo uresničiti določila družbenega dogovora o osebnih dohodkih glede zahtevnosti del in nalog.

Za vso našo družbo pa je bilo to leto usmerjeno v iskanje najustrežnejših rešitev, kako z ukrepi, dejavnostmi in ravnanjem na vseh ravneh zagotoviti večjo proizvodnjo, še zlasti cenejšo in kakovostnejšo. Osnovni interes vsakega našega delavca je gospodarska stabilnost, zato morajo biti stabilizacijski ukrepi in ravnanje naš vsakdanji način dela in gospodarjenja.

Sindikat - samoupravljanje!

Delo predsednice osnovne organizacije sindikata naše delovne skupnosti opravljam že drugo mandatno obdobje. Kot ženska si moram uskladiti dom-družino, delovne obveznosti in sindikalno delo. Vse to pa poskušam opravljati z vso resnostjo in veseljem, pa čeprav pri izvajanju večkrat naletim na kak problem.

Sindikat je enotna družbenopolitična organizacija delavskega razreda, v kateri se združujejo delavci, da lahko izražajo in uveljavljajo svoje interese ter jih usklajujejo s skupnimi in splošnimi interesi celotnega delavskega razreda. Velik del aktivnosti sindikata je v graditvi socialistične družbe pa tudi spoznanja o sistemu samoupravljanja kot najbližji poti k osvoboditvi dela.

Danes sindikat deluje tako, da krepi enotnost delavskega razreda in prispeva k uresničevanju socialističnih samoupravnih odnosov in samoupravnih pravic delavcev na vseh področjih družbenega dela in življenja. V organizaciji, kjer delavec združuje svoje delo in ustvarja dohodek, si skupaj z drugimi delavci zagotavlja večji osebni in družbeni standard in na tej podlagi materialno in socialno varnost. Dohodek in z njim možnosti za redno povečevanje osebnih dohodkov in akumulacije so odvisni od naporov, ki jih mi sami namenimo svojim delovnim in samoupravljalnim dolžnostim.

S starim letom pa življenje ne zamre. Prav je, da vse naše pozitivne misli in ideje usmerimo in prenesemo tudi v prihodnje leto. Z bojaznijo se zavedamo, da bomo v letu 1985 morali zadane naloge izpolnjevati še v trših razmerah. Morali bomo še naprej vsakega zaposlenega delavca v naši delovni skupnosti motivirati za vestnejše in kakovostnejše izpolnjevanje nalog.

Vsem delavcem v kombinatu želim SREČNO 1985!

Ivan VRANC, predsednik osnovne organizacije ZS v delovni skupnosti REK Zavarovanje

V delovni skupnosti Zavarovanje smo si letos prizadevali predvsem za izboljšanje varovanja družbenega premoženja v vseh OZD našega kombinata. Za to smo veliko naporov usmerili v zaposlovanje novih varnostnikov, s kvaliteta, ki jih zahteva zakon. Veliko imamo namreč starejših varnostnikov, ki bodo kmalu odšli v pokoj. V prihodnje bomo morali za pridobitev mladih, psihično in fizično sposobnih varnostnikov še veliko narediti.

Izvršni odbor osnovne organizacije ZS v naši delovni skupnosti je celo leto plodno sodeloval z vsemi samoupravnimi organi in družbenopolitičnimi organizacijami tako v Zavarovanju kot na ravni SOZD REK. Njegovo delo je bilo usmerjeno tudi v odpravljanje notranjih težav v zvezi z disciplino pri delu, kvaliteto dela in bolniškimi dopusti. Odsotnosti delavcev od dela zaradi bolniških dopustov so pri nas pogoste zaradi veliko starejših delavcev in zaradi velikega števila invalidov, zaposlenih v naši delovni skupnosti bodisi redno ali pa za čas medicinske rehabilitacije.

Izvršni odbor naše osnovne organizacije ZS je sodeloval tudi pri oblikovanju finančnega plana delovne skupnosti in gospodarjenja s finančnimi sredstvi. Sredstva iz vseh skladov smo trošili zelo gospodarno, sploh v obdobju januar-september.

Sindikat se je zavzemal tudi za živahnejše sodelovanje naših delavcev na letnih delavskih športnih igrah kombinata, a po-

sebnega uspeha pri tem ni imel. Vzroka za to sta predvsem ciklusno delo pri nas in veliko starejših delavcev. Vsak delavec, ki je zaprosil za samopomoč, jo je dobil. Nekoliko manj uspešni smo bili pri izvajanju delitve sredstev za OD po delu in delovnih rezultatih. To zato, ker še nimamo izdelanih in sprejetih kriterijev za tako nagrajevanje. Z delom naše sindikalne organizacije torej ne moremo biti povsem zadovoljni. Morali se bomo bolj zavzeto lotiti reševanja problemov. Zlasti bi treba več storiti za razvoj samoupravljanja v skladu z zakonom o združenem delu.

Vsem delavcem v kombinatu želim srečno in uspešno novo leto!

**Miha PEVNIK, predsednik
osnovne organizacije zveze
sindikata DSSS SOZD REK**

Delovni program osnovne organizacije ZS delovne skupnosti "skupne službe SOZD REK" za leto 1984 smo v glavnem realizirali. Najpomembnejša naloga je bila in je še: spodbujanje in spremljanje izpolnjevanja varčevalnega programa in planskih nalog delovne skupnosti. Z rezultati poslovanja naše delovne skupnosti

v letu 1984 smo lahko zadovoljni. To tudi zato, ker je izvršni odbor osnovne organizacije ZS sproti organiziral in spremljal razprave po sindikalnih skupinah v delovni skupnosti o rezultatih njenega poslovanja in predlagal ukrepe za odpravo poslovnih pomanjkljivosti. Sodelovanje med DPO in samoupravnimi organi naše delovne skupnosti je bilo zadovoljivo.

Ena od pomembnih nalog v okviru svobodne menjave dela za delovno skupnost je bila strokovna priprava osnutkov in predlogov samoupravnih splošnih aktov SOZD REK, ki so sedaj v razpravah po OZD REK. Delavski svet delovne skupnosti je v tej zvezi posvetil veliko pozornost izpolnjevanju nalog, ki izhajajo iz ugotovitev akcijske konference komunistov v kombinatu, in ker so nekatere od teh nalog trajne narave, bo treba v samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah uspešnost njihovega izpolnjevanja še naprej preverjati. V skladu s stabilizacijskim programom je delavski svet delovne skupnosti sprejel učinkovite sklepe, saj je delovna skupnost dobro poslovala in svoja dela in naloge opravljala v zadovoljstvo vseh OZD REK. Kazalci njenega poslovanja kažejo tudi, da smo zadovoljivo zmanjšali obseg stroškov povsod, kjer je bilo mogoče.

Pri našem nadaljnjem delu bomo morali še bolj dosledno upoštevati nujnost, da se v okviru svojih možnosti vključimo v vse tokove uresničevanja dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije in tako s svojim strokovnim delom prispevamo tudi k izvajanju smernic družbenoeconomskega razvoja OZD REK.

Sedaj je pred nami zlasti veliko nalog na področju planov in analiz.

Srečno novo leto 1985!

Red zaslug za narod s srebrnimi žarki za jamsko reševalno četo našega rudnika

"Letos jamska reševalna četa RLV praznuje 60-letnico svojega delovanja. Reševalci v njej niste samo strokovno zelo usposobljeni za reševanje, ampak ste tudi polni močne volje in požrtvovalnosti. Kadar koli se vaši stanovski tovariši znajdejo v nevarnosti, ste jim priprav-

ljeni priskočiti na pomoč. Takšne človeške lastnosti so redke.

Izkazali ste se že v številnih reševalnih akcijah, ki so bile, na žalost, potrebne v RLV in drugih rudnikih po Jugoslaviji. Nesebično ste izpostavljali svoja življenja.

Sodelavcem rudarjem dajete občutek varnosti, ker vedo, da v primeru nesreče v jami ne bodo sami. Hoteli in znali boste narediti vse, kar je možno, da jih boste rešili iz nevarnosti. To pomembno vpliva tudi na njihovo storilnost pri delu, na proizvodne uspehe v Rudniku lignita Velenje."

Nekako tako je v nedeljo dopoldne, 16. decembra, v našem obratu družbene prehrane ob Kidričevi cesti spregovoril članom jamske reševalne čete RLV predsednik skupščine občine Velenje Janez Basle, preden je vodji čete Avgustu Terglavu izročil eno najvišjih državnih odlikovanj: red zaslug za narod s srebrnimi žarki. Z njim je predsedstvo SFRJ odlikovalo reševalno četo RLV ob njeni 60-letnici.

Pohvalil je tudi samoupravne organe, družbenopolitične organizacije, poslovalne delavce in strokovne delavce na področju varstva pri delu v RLV; dejal je, da so veliko pripomogli, da je reševalna četa RLV ena najsodobnejše opremljenih in najboljše usposobljenih rudniških reševalnih čet v naši državi.

Kljub dobri usposobljenosti pa reševalci našega rudnika ne počivajo. Tudi to nedeljo so - preden so se zbrali na slovesnosti v našem obra-

Vodja reševalne čete našega rudnika diplomirani inženir Avgust Terglav pri pozdravnem nagovoru reševalcev ob začetku slovesnosti in ob sprejetju odlikovanja predsedstva SFRJ ter prizor z vaje naših reševalcev zjutraj na dan slovesnosti

tu družbene prehrane - imeli reševalno vajo. Pogasili so "požar" v jami Škale.

Draga Lipuš

Varstvo človekovega okolja pri energetskih objektih - téma petega posvetovanja energetikov v Šoštanju

Zveza energetikov Slovenije - Društvo energetikov v Šoštanju je letos 9. in 10. novembra pod pokroviteljstvom DO Termoelektrarne Šoštanj priredilo strokovno posvetovanje: varstvo okolja pri energetskih objektih.

Posvetovanja se je udeležilo blizu sto strokovnjakov iz industrije, OZD za proizvodnjo električne energije, znanstveno raziskovalnih institucij, izobraževalnih zavodov in inšpekcijskih služb.

Na posvetovanju so obravnavali skoraj vsa področja, na katerih si energetiki prizadevajo, da bi tehnični razvoj čimmanj škodoval človekovemu okolju, tej pomembni in za življenje nepogrešljivi dobrini. Ne bi bilo prav, če bi zaradi varstva okolja morali zavirati tehnični

V TOZD RLV Jama Škale

se je ponovni referendum - izvedli so ga v četrtek, 13. decembra - o sprejetju predloga SaS o spremembah in dopolnitvah SaS o združitvi delovnih organizacij v našo sestavljeno organizacijo iztekel uspešno.

ZA sprejetje predloga samoupravnega sporazuma je glasovalo 73,3 % vseh vpisanih glasovalcev, na glasovanje pa jih je od vseh prišlo kar 318 ali 88,6 %.

Uredništvo

razvoj, ki prinaša človeštvu veliko dobrega. Boljše je, da si prizadevamo ob tehničnem napredku ohraniti za dostojno življenje primerno okolje.

Za posvetovanje je petnajst priznanih strokovnjakov pripravilo več referatov:

1. Program varstva okolja pri energetskih objektih (Franc Potočnik, dipl. ing. el., iz EIMV - Elektroinštituta Milan Vidmar v Ljubljani)

V referatu so podana osnovna izhodišča za reševanje problematike varstva okolja in obravnavane posamezne vrste vplivov elektroener-

Predstavniki republiškega komiteja za energetiko Alojz Saviozzi pri pozdravnem nagovoru udeležencev posvetovanja

getskih objektov na okolje. Prikazano je stanje varstvenih ukrepov in nadzora emisij v SR Sloveniji. Predlagano je, kako se enovito lotiti programa varstva pri vseh slovenskih elektroenergetskih objektih. Ugotovljeno je, da na naše okolje najbolj vplivajo: prah in pepel, žveplovi dioksidi, dušikovi oksidi, uhajanje toplote v vodo, onesnaževanje vode, radioaktivnost, hrup in vibracije, električni vplivi ter smrad in odpadki.

PRODAM del hiše in vrta v Petrovčah. Podrobnejše informacije dobite vsak dan dopoldne in popoldne pri Lojzki ŠALOVEN, po domače pri OSREDNIKU, v Ravnah pri Šoštanju 48.

2. Varstvo zraka (Bojan Paradiž, dipl. ing. met., iz EIMV, in Franc Slavič, dipl. ing. el., iz TE Šoštanj)

Za varstvo zraka moramo skrbeti predvsem iz svojih lastnih potreb, ker pa segajo vplivi onesnaževanja zraka tudi prek regionalnih in državnih meja, nas zanj obvezujejo tudi mednarodni predpisi. Za okolje je posebno nevarna emisija žveplovih in dušikovih oksidov, ker povzročajo propadanje gozdov in drugega rastlinstva. Na žalost so vsi ukrepi za zmanjšanje količine teh plinov povezani z dragimi naložbami, ki nujno vplivajo tudi na ceno električne energije. Na pobudo EIMV je bila v Sloveniji ustanovljena posebna delovna skupina za varstvo zraka pri energetskih objektih. Med njene programske točke sodi ugotavljanje emisije žveplovih in dušikovih oksidov ter trdnih delcev v dimnih plinih, ugotavljanje koncentracij na kritičnih področjih, ugotavljanje izkoristka čistilnih naprav in predlaganje ukrepov za zmanjšanje emisij.

3. Potrebni ukrepi na napravah in pri tehnološkem procesu za doseganje čim manjše emisije prašnih delcev iz dimnikov (Drago Đurovič, dipl. ing. el., iz TE Šoštanj, in Roman Povše, dipl. ing. str., iz TOL - Toplarn v Ljubljani)

V referatu so obravnavani konkretni primeri delovanja in izkoristkov elektrofiltrov. Po mednarodnih predpisih sme pri velikih energetskih objektih znašati emisija trdnih delcev največ 150 mg na kubični meter dimnih plinov. Da bi dosegli te vrednosti, morajo izločati elektrofiltri čimveč prašnih delcev. Ob dobrem vzdrževanju dosegajo elektrofiltri izkoristek 99,7 %.

4. Odžveplovanje dimnih plinov (mag. Janez Sever, dipl. ing. kem., iz TOL, in Miloš Vengust, dipl. ing. kem., TET - TE Trbovlje)

V tem referatu teče beseda o raznih načinih odstranjevanja žveplovih spojin iz dimnih plinov. Ugotavljajo, da so jugoslovanski predpisi na tem področju desetkrat manj strogi kot v inozemstvu. Delež jugoslovanskih termoelektrarn pri skupnem onesnaževanju zraka z žveplom znaša med 30 in 40 %. V referatu je govora tudi o možnih ukrepih za zmanjšanje emisije, njihovi učinkovitosti in potrebnih naložbah.

5. Reševanje problematike odpadnih voda iz energetskih objektov (prof. dr. Milan Dular, iz KIBK - kemijski inštitut Boris Kidrič v Ljubljani, in Marjan Jedovnický, dipl. ing. kem., iz TE Šoštanj)

V referatu so obravnavana najrazličnejša kemijska, fizikalna in toplotna onesnaženja in vplivi energetskih objektov na vodne tokove. Ugotavljajo, da so TE Šoštanj v Šaleški dolini samo eden od številnih onesnaževalcev. Opisane so tudi razne aktivnosti za izboljšanje razmer v okolju. Ker največji kemijski vpliv povzroča odlaganje pepela, je v okviru RLV in TE Šoštanj bila ustanovljena strokovna ekipa, ki preučuje možnosti za spremembo načina odpepeljevanja.

6. Vpliv odlaganja pepela iz TE Šoštanj na okolje, opis in reševanje problema (Damir Csikos, dipl. ing. kem., iz TE Šoštanj, in Boris Stropnik, dipl. ing. geod., iz DSSS SOZD REK Titovo Velenje)

TE Šoštanj so sorazmerno velik porabnik vode. Črpajo jo v glavnem iz reke Pake in iz družmirskega ugrezninskega jezera. Pri tem je pomembno, da je pretok Pake pod TE Šoštanj vedno večji od biološkega minimuma, ki znaša v Penku 2 500 kubičnih metrov na uro. TE Šoštanj potrebujejo na uro povprečno 50 m³ demineralizirane vode, ki jo dobi vajo iz izvira v Topolšici; dalje, okrog 1 500 m³ vode na uro iz Pake za odplavljanje pepela in okrog 1 500 m³ vode na uro za hladilne sisteme, ki jo črpajo deloma iz Pake, deloma pa iz družmirskega ugrezninskega jezera. V referatu ing. Stropnika je podana vsa problematika, ki nastaja s sedanjim načinom odpepeljevanja v Plevelovo jezero, analizirane pa so tudi prednosti in slabe strani predlaganih drugih načinov odlaganja pepela.

7. Problematika hrupa pri energetskih virih. (Jurij Vidovič, dipl. ing. str., iz Inštituta za varstvo pri delu in varstvo okolja)

Hrup in ropot vsake vrste škoduje zdravju in slabša kvaliteto okolja, v katerem živimo. S predpisi je določeno, da sem jakost hrupa v stanovanjskih soseskah znašati podnevi največ 55 dB/A in ponoči največ 45 dB/A. Zmanjšanje hrupa je možno predvsem z ukrepi na izviru, kar pa je mnogokrat povezano z velikimi naložbami. Zato je treba že pri lokaciji objektov upoštevati tudi vidik vpliva hrupa na okolje.

8. Uporaba nizkoenergetskih goriv v sistemu izogrevanja v zvrtničeni plasti (T. Milač, dipl. ing. str., in Z. Božič, dipl. ing. str., oba iz EMO Celje)

V referatu je poudarjeno manjše onesnaževanje okolja pri zgorevanju slabših vrst premoga v kotlih z novo vrsto kurišč.

9. Usposabljanje delavcev za strežbo energetskim napravam (Alojzij Hegedič, dipl. ing. str., iz republiškega kotlovskega inšpektorata)

Ker tudi pravilna strežba energetskim napravam bistveno vpliva na zaščito okolja, je bil tudi ta referat deležen velike pozornosti. V njem so obravnavani novejši predpisi s tega področja, ki zagotavljajo, da bodo vsem energetskim napravam, od peči za centralno ogrevanje do največjih kotelskih naprav, stregli po enakih kriterijih usposobljeni delavci.

Ob izteku posvetovanja so si vsi prisotni bili edini, da je Društvo energetikov v Šoštanju uspešno opravilo nalogo in s tem prispevalo pomemben delež k zaščiti našega okolja. /J.K./

PORTRETI

Franč KRIVEC, **KV ključavničar, zaposlen** **v temeljni organizaciji RLV** **Jamska mehanizacija**

Od leta 1977 do letos marca si bil referent družbenopolitičnih organizacij RLV, obenem pa si predsedoval predsedstvu konference njegovih osnovnih organizacij zveze sindikatov, ali ne?

"Drži!"

Kako si se počutil, ko si se po šestih letih opravljanja družbenopolitičnega dela zopet vrnil v svoje matično delovno okolje - temeljno organizacijo RLV Jamska mehanizacija?

Si se težko ponovno vživel vanj, dobil v njem zaposlitev, ki ti ustreza, naletel na pripravljenost jamskih delavcev, da te brez kakršnih koli zadržkov, predsodkov zopet štejejo za delavca v proizvodnji?

Skratka, si izkusil zelo razširjeno trditev, da se delavci iz proizvodnje, ki postanejo poklicni družbenopolitični delavci, silno težko zopet vrnejo v svoje matično delovno okolje - ali nasprotno: da je ta trditev prejkone iz trte izvita, izmišljena?

"Ko sem prišel nazaj v jamo, se mi je zdelo, da nikoli nisem šel iz nje. Le malokaj mi je bilo novega, čeprav je bila to škalska jama in ne preloška, v kateri sem delal pred odhodom iz proizvodnje. Novosti, na katere sem naletel, sem v nekaj dneh spoznal, in zdaj nimam nobenih posebnih problemov. Sem odgovorni delavec za varstvo pred požari v jami Škale. Moje glavno delo je, da vsak dan pregledam gasilne aparate. To so aparati vrste T 17, polnjeni z ogljikovim dioksidom in ne s pra hom kot znatno manjši običajnejši gasilni aparati. Poleg tega moram skrbeti za redno vzdrževanje jamskih hidrantov in briz galnih cevi. Skratka, vsak dan moram obhoditi jamo Škale in poskrbeti, da se deli opreme za varstvo pred požari, ki niso brezhibni, zamenjajo. Zamenjati pa je pogosto treba veliko stvari. Tudi zato, ker se - poudarjam - precej jamskih delavcev neodgovorno obnaša do opreme za protipožarno zaščito. Nema lookrat iz malomarnosti ali celo iz objestnosti prihaja do poškodb hidrantov, aktiviranja gasilnih aparatov, pogoste so tudi kraje po več metrov brizgalnih cevi ali samo njihovih ročnikov, šob.

Se nekateri jamski delavci res ne zavedajo, kako važna je za varnost pri delu v rudniku oprema za protipožarno zaščito? In do kakšne ogromne škode lahko pride zaradi poškodovanih naprav za gašenje?

Spomnimo se samo zadnjega požara v našem rudniku, v izvoznem nadkopu Pesje! Pa velikih požarov letos ob 29. novembru v Mariboru in Hrastniku!... Kakšna gospodarska škoda je nastala!

Apeliram na vse v RLV, da varujejo opremo za varstvo pred požari. V jami Škale imamo okrog 120 gasilnih aparatov, na vsakih 50 metrov vzdolž trakov je en hidrant, zraven pa so brizgalne cevi... Pazite na ventile na hidrantih, na brezhibnost brizgalnih cevi, uporabnost gasilnih aparatov! Zakaj od brezhibnosti te opreme je bistveno odvisna celotna varnost pri jamskem delu...

Vsi se zavedajmo tudi, da ta oprema ni poceni. Da na primer stane 15 metrov dolga brizgalna cev manjšega profila okrog 600 tisoč starih dinarjev, ventil pri hidrantu do 700...

Spada pa moje sedanje delo med dela in naloge pri vodovodu

jame Škale, ta dela in naloge pa v delovno področje strojne službe temeljne organizacije Jamska mehanizacija za škalski del rudnika. Pri njem veliko sodelujem tudi z referentom v službi za varstvo pri delu v RLV za protipožarno zaščito.

Ob iztekanju prejšnjih delovnih obveznosti sem se mislil vrniti nazaj k jamskim montažnim delom, a zanje sem res že malo prestar. S tega vidika mi torej delo pri protipožarni zaščiti kar ustreza, saj ni prehu do naporno.

Z delavci v mojem sedanjem delovnem okolju sem tudi kar v dobrih odnosih. Včasih je res 'priletela' od koga kakšna pikra. Kdaj pa kdaj sem na primer slišal pripombo: 'Zakaj si le šel nazaj v jamo? Zunaj bi raje ostal, saj si imel boljše zaposlitev!'

Dobre odnose z delavci, s katerimi prihajam v stik pri delu, verjetno lahko pripišem tudi okoliščini, da praktično vse ali vsaj večino poznam še iz časa, preden sem šel iz jame.

Glede možnosti vračanja delavcev z opravljanja važnih funkcij v družbenih institucijah nazaj v svoje prvotno delovno okolje pa mislim, da tako hudo slabe niso, da jih mnogi tudi izkoristijo - ne vem pa, koliko velja to za vse take delavce iz OZD našega kombinata... Da je boljše, da se delavci, ki so se neke strokovno uveljavili, vrnejo nazaj tja, kjer so res bili strokovnjaki, ne pa da dopuščamo, da dobri strokovnjaki za nekaj drugega celo večnost ostajajo slabi politiki, gospodarstveniki, poslovodni, upravni delavci...

Zamenjava ljudi na takih funkcijah je nujno potrebna tudi zato, da zanje pridejo na vrsto mladi - predstavniki generacij, ki prevzemajo glavno breme družbene reprodukcije. Če ne gre drugače, moramo to zamenjavo izpeljevati s postavljanjem starejših ljudi za svetovalce mladim. Tako bo manj družbene škode. To sem dejal tudi na razpravi o predlogu sklepov 13. seje CK ZKJ, ki smo jo imeli komunisti v naši krajevni skupnosti, mestni krajevni skupnosti Titovega Velenja Levi breg..."

Še vedno si vpet v sindikalno delo v RLV in celem našem kombinatu, saj si predsednik komisije za družbeni standard delavcev našega kombinata, ki deluje pri koordinacijskem odboru naših osnovnih organizacij ZS.

S čim se sedaj največ ukvarjate v tej komisiji?

"Res je, še vedno imam dosti sindikalnih obveznosti. Poleg predsedovanja komisiji, ki jo omenjaš, predsedujem kadrovske komisiji pri republiškem odboru Sindikata delavcev energike Slovenije. V tem organu se na primer ukvarjamo tudi z zadevami, kot so obravnave ustreznosti predlaganih kandidatov za prevzem pomembnih funkcij v slovenski energetiki.

Sem tudi član republiškega odbora našega panožnega sindikata pa občinskega sindikalnega sveta Velenje in dveh komisij pri njem - za stanovanjska vprašanja in mednarodne odnose. In sekretar osnovne organizacije zveze komunistov v naši krajevni skupnosti sem. A o delu v njej ne bi rad veliko govoril. Le to bi mogoče kazalo omeniti, da se zdaj ukvarjamo s problematiko vzgojnih ukrepov za nedejavne komuniste in z obravnavanjem predloga sklepov 13. seje CK ZKJ, v tej dejavnosti pa predvsem z ugotavljanjem razlogov, zakaj delegati za skupščinski delegatski sistem v občini ne odigra vajo predvidene vloge v ustavi, zakonih, samoupravnih splošnih aktih, zakaj se velika večina tudi drugih občanov tako malo zanima za skupne, družbene zadeve.

Komisija za družbeni standard delavcev pri koordinacijskem odboru osnovnih organizacij ZS našega kombinata!

Od ustanovitve je imela tri seje. Lani, letos seje še ni imela, bo jo pa zdaj, ko bomo lahko obravnavali poročilo o vseh letošnjih letovanjih, ki jih je organizirala naša delovna skupnost Družbeni standard. Obravnavanje problematike letovanj, ki jih organiziramo, je tudi glavno delo te komisije; poleg obravnavanja vprašanj družbene prehrane naših delavcev v obratih delovne skupnosti Družbeni standard.

Največ prahu dvigujejo nekateri naši letovalci, ki letujejo v prikolicah. Žal precej neupravičeno in vse prej kot samokritično. V utemeljitev te trditve naj povem, da sem si pred dva letoma ogledal naše prikolicе, tik preden se je začela letovalna sezona, in videl, da so prikolicе drugih veliko starejše od naših, a neprimerno bolj ohranjene... Mislim, da bomo odnos do družbene imovine v okviru naših letovalnih zmogljivosti morali pošteno izboljšati. Vsaj naše prikolicе za letovanje kažejo prav klavrno sliko ravnanja z njo. Ne rečem, da so brezobzirni in malomarni vsi, ki letujejo v njih, a nekateri so zelo.

S hrano, vključno z malicami, v naših obratih družbene prehrane pa je tako, da se vedno najde kdo, ki dvigne hrup: 'Čisto zanič je!' A to ni res. V tej komisiji in tudi komisiji za hrano pri predsedstvu sindikalne konference RLV smo po več

kontrolah hrane v obratih naše delovne skupnosti Družbeni standard prišli do sklepa: 'Delovna skupnost Družbeni standard si, kolikor more, prizadeva za odpravo nezadovoljstva abonentov s hrano v svojih obratih.' Seveda pa vsem željam ne more ustreči.

Sploh moram reči, da je družbeni standard delavcev našega kombinata z vseh vidikov urejen tako, da se po njem lahko primerja z nami le malo organizacij združenega dela v celi Jugoslaviji. To velja tudi za družbeno prehrano naših delavcev kakor tudi za organizacijo letovanj zanje in člane njihovih družin.

Seveda, urejevanje družbene prehrane za stanovalce v naših samskih domovih terja posebno skrb, saj delavci, ki v njih bivajo, so pretežno jamski in doma iz krajev, ki se zelo razli-

kujejo po prehranjevalni kulturi prebivalcev. In te skrbi tudi ne zanemarjamo. Ne komisija pri koordinacijskem odboru osnovnih organizacij ZS kombinata, ne komisija pri predsedstvu sindikalne konference rudnika, ne večina sindikalnih skupin v kombinatu - katerih pripombe so tudi osnova za delo naših komisij za vprašanja družbenega standarda delavcev.

Vendar v samskih domovih bo zaradi hrane nič koliko nezadovoljstev vse dotlej, dokler ne bo začela delati, tako kot smo se dogovorili, tudi v njej ustanovljena komisija za hrano. Ta komisija se, kolikor vem, od lani še sploh ni sestala. In tudi lani se je komaj trikrat in v tako okrnjeni sestavi, da sem si rekel: 'Saj je sami ne jemljejo resno! In zakaj bi jo potem drugi?'

Pa tudi z uvedbo knjige v samskih domovih za vpisovanje pri- tožb stanovalcev v zvezi s hrano in bivalnimi razmerami sploh ni bilo nič..."

Delavci iz uredništva Rudarja-Informatorja smo med spremljanjem raznih sej in posvetov, na katerih si sodeloval, dobili o tebi vtis, da si človek, ki pove svoje misli naravnost, brez slepomišljenja, po delavsko. Zaradi tega si se verjetno kdaj komu tudi zameril ali pa ti je kdo hotel soliti pamet.

Kaj te je naredilo takega? Delo, življenjske izkušnje? ... Povej, iz kakšne družine izviraš, kako si odraščal, se šolal in si potem služil kruh!

Vemo, da si po rodu Gorenjec, da boš že kmalu videl Abrahama, da si precej dolgo delal v valjarni vročega jekla v železarni na Jesenicah in da bo ravno te dni minilo dvajset let, odkar si postal član kolektiva velenjskih rudarjev...

"Zmeraj sem si upal svoje mnenje in mnenja drugih povedati odkrito, brez ovinkarjenja. Včasih je zaradi tega bil kdo užaljen.

Mislim, da bi odkritost morala vladati povsod; da ne bi smeli govoriti za vogalom. Žal pa večina ni več za odkrito besedo. V tem grmu verjetno tiči tudi zajec, kadar poskušamo odkriti vzroke slabosti v delovanju našega političnega sistema... Delavci, občani in njihovi delegati se bojiijo, da bi se z odkrito besedo osramotili pred bolj izobraženimi, ker mislijo, da ne poznajo dovolj ozadja zadev, o katerih bi naj odkrito spregovorili; da jim za to manjka znanja, informacij. Skratka, strah jih je, da bi ga kaj polomili, če bi spregovorili o čem tako, kakor mislijo. Vendar to tvega vsak, pa če je še tako izobražen. Gotovo sem ga v teh letih tudi jaz pri čem polomil; kdaj pa kdaj imel o čem napačno mnenje. A to človek mora tvegati, saj drugače ne more potrjevati svojega bistva - tega, da je družbeno bitje...

Kaj naj povem o sebi in svojem dosedanjem življenju?

Rodil sem se 20. oktobra 1937 na Jesenicah. V mestu. V proletarski družini. Oče je delal v martinarni jeseniške železarnе, čeprav se je izučil za čevljarja. Pred vojno. Kajti med vojno - v NOB - je postal invalid in se zato po osvoboditvi moral prestaviti k lažjemu delu; postal je čuvaj pri železarni.

Lahko rečem, da so vsi iz naše družine bili v NOB. Mama. Oče. Dve sestri, eno pa so že leta 1941 zaprli in potem je doživljala kalvarijo po koncentracijskih taboriščih od Dachaua v Nemčiji do Oświęcimia na Poljskem, kjer je po zlomu hitlerjevske Nemčije in poroki s Poljakom tudi ostala, v stikih z nami v domovini pa bila vse do burnih zadnjih let na Poljskem. Dva- krat nas je tudi obiskala, zadnje čase pa nam niti piše ne več.

Mene se je staršem posrečilo pustiti v varstu Osvobodilne fronte doma na Jesenicah. Živel sem zdaj pri njih, zdaj pri drugih solidarnih Jeseničanih z Osvobodilno fronto. Pač tako dolgo, dokler gestapo ni zaslutil njihove privrženosti osvobodilnemu gibanju, se začel znašati nad njimi in me je zato Osvobodilna fronta morala spraviti na varno k drugi družini svojih privrženecov. Kakih deset družin sem tako menjal med vojno, ko sem bil še mulec, spoznal v teh hudih časih, kaj je

strah pred nasiljem, še bolj pa lakoto. Lačen sem bil večkrat kot sit, strah pa me je bilo najbolj ob koncu vojne, ko sem se že bil vrnil v domačo hišo, a še z drugimi ljudmi v njej, in je vanjo prišlo razsajat nekaj četnikov in ustašev iz tiste sodrge, ki se je skupaj z Nemci umikala proti Avstriji... Vse so premetali po hiši in nas tako strahovali, da smo mislili, da nas bodo vse pobili.

Spomnim se tudi, kako je bilo, ko je oče odšel v partizane in me je mama vzela s seboj, ko se je morala iti zagovarjat na postajo gestapa... Prišla sva v sobo, kjer so imeli gromozansko velikega policijskega psa za moje otroške oči, in mamc začeli spraševati in ji groziti, ona pa nazaj: 'Ni ga bilo domov. Kaj je storil? Zakaj ste ga zaprli?' Celo tako daleč je zaigrala vlogo nevednice, da je terjala na njihovo zatrdjevanje, da ga niso zaprli, naj ji pokažejo vse celice v zaporu, da se bo prepričala, da ga res niso. To pa je gestapovcu, ki se je ubadal z njo, le bilo preveč; strašno je vzrožil in zavpil, naj mu izgineva izpred oči...

Na srečo pa je vsa naša družina vojno preživela. A živi smo zdaj le še jaz in dve sestri; mama, oče in ena sestra so gotovo tudi zaradi vsega, kar so morali preživeti med vojno, že nekaj let po zemljo; najdlje sestra, saj jo je že kmalu po vojni pobrala jetika.

Po osvoboditvi sem živel tako kot večina jeseniških delavskih otrok. Hodil sem v osnovno šolo in šel po njej v uk za železarniškega delavca. Izbral sem si poklic valjalca vroče vlečene žice in po končanem uku v tem poklicu vztrajal v jeseniški železarni vse do konca leta 1964, ko sem se odločil, da grem delat v RLV.

Z Jesenic sem odšel, ker sem se leta 1962 poročil in ker po dobrem poldrugem letu ločenega življenja z ženo, ki je takrat delala v Celju, ni kazalo, da bom v doglednem času lahko pri železarni dobil vsaj zasilno družinsko stanovanje. Obljubljali so mi in obljubljali, da ga bom dobil, a nič. Zato mi ni preostalo kaj drugega, kakor da se ozrem za delom kje drugje v Sloveniji, kjer so bile možnosti za reševanje stanovanjskih problemov delavcev boljše. In take možnosti so bile pri Metalni v Mariboru, le da bi nekaj časa še moral živeti sam. A ker v samskem domu za delavce Metalne ni bilo nobene proste sobe, pri privatnikih v Mariboru pa so bile predrage, sem sklenil, da izkoristim možnost zaposlitve v RLV. To sem tudi storil in tako - kakor si ugotovil - te dni mineva že dvajset let, odkar sem postal član delovnega kolektiva RLV.

V RLV sem najprej delal kot nekvalificirani jamski delavec, potem naredil izpit za kvalificiranega jamskega ključavničarja, in pozneje še za skupinovodjo izvajalcev montažnih del temeljne organizacije Jamska mehanizacija ter ta poklic opravljal do odhoda v srednjo politično šolo pri CK ZKS leta 1976.

Po končani politični šoli sem se za eno leto vrnil k delu v jami. Vendar v tem letu sem ob rednem delu že moral prevzemati vedno več del za politične organizacije svoje temeljne organizacije in člega rudnika. Torej so me že leto prej začeli usmerjati v delo, ki sem ga potlej opravljal letos do spomladi.

Ko se zdaj ozrem na svojih preteklih dvajset let dela v RLV, vidim, da sta to bili desetletji, ko se je v energetiki Šaleške doline veliko spremenilo. Rudnik je postal krizo sredi šestdesetih let in se po njej začel postopoma razvijati v sodoben, mehaniziran rudnik, s proizvodnjo, usmerjeno pretežno v najracionalnejšo porabo premoga - v TE Šoštanj.

Ves razvoj RLV v teh letih - tako tehnični kot družbeno-ekonomski in politični - pa bi bil po vsej verjetnosti še hitrejši, če bi v letih 1966 in 1967, najbolj kriznem obdobju rudnika, namesto da smo odpustili nekaj stotin samskih kvalificiranih rudarjev, šli v izplačevanje še manjših osebnih dohodkov. Saj tako v letih splošnega oživljanja in posodabljanja premogovništva v

Posvet o obveščanju po programu, ki sta ga pripravili občinska organizacija SZDL in zveze sindikatov Velenje, so že imeli tudi v naši delovni organizaciji ESO

Udeleženci so si na njem izmenjali mnenja o ustreznosti in pomanjkljivosti sedanje organizacije in vsebine obveščanja v ESO, našem kombinatu, občini in širši družbeni skupnosti, obravnavali predlog izhodišč za izboljšanje obveščanja v organizacijah združenega dela v naši občini, ki sta ga poleg omenjenega programa pripravili občinska organizacija SZDL in zveze sindikatov Velenje,

ugotovili možnost in potrebo za uvedbo rubrike Iz REK ESO v naših glasilih Rudar in Informator, podobne rubriki Iz RLV, ter sklenili, da bodo izvršilnemu odboru delavskega sveta ESO za organizacijsko-kadrovske zadeve predlagali, naj na osnovi rezultatov tega posveta in na njem obravnavanega predloga izhodišč za izboljšanje obveščanja sproži akcijo za izboljšanje obveščanja v ESO.

Uredništvo

našem rudniku ne bi imeli tako hudih kadrovskih težav in zaradi njih potreb po vsestransko škodljivem čezmernem nadurnem delu rudarjev ter zaposlovanju novih delavcev za jamske obrate za vsako ceno in brez prave selekcije.

Mislím, da nas je ta storjena napaka dovolj izučila, kako ravnati, če bi se še kdaj znašli v podobnih razmerah.

Toda kljub tudi zelo hudim časom za rudarje v preteklosti nič ne bi pomišljal, če bi se še enkrat moral odločati, ali naj delam med njimi. Predvsem zato, ker tako kot rudarji v jamskih rudnikih delavci niso povezani med seboj nikjer. Niti železarji, čeprav tudi njih težko delo, posebno v toplih železarniških obratih, povezuje v izredno solidarne kolektive. Kajti jama je le jama – čeprav še takšen izvir bogastva, tudi nevarnost, strah in grožnja, ki terja, da se ljudje v njej čvrsto povežejo med sabo za bitko z njo.

Sicer pa stikov z jeseniškimi železarji še nisem prekinil. Še vedno pridem skupaj s tem ali onim delavcem jeseniške železarne ali zdaj že upokojemcem, ker imajo železarji tudi beneficirano zavarovalno dobo, s katerim sem delal v proizvodnji ali sodeloval pri družbenopolitičnem delu v njej. Moja dejavnost v družbenopolitičnih organizacijah se je namreč začela na Jesenicah. Že tam sem bil predsednik mladine pa potem sekretar organizacije ZK ter predsednik sindikalne organizacije v valjarni za žico. Sedaj pa se iz 'politike' počasi umikam. Dosti je že za mano vseh vrst sestankov, posvetovanj, konferenc... Počasi se moram pripraviti tudi na upokožitev. Še kaki dve leti mi manjka do nje in potem bo treba živeti drugače.

Nekoč sem se veliko ukvarjal tudi s športom. Sindikalnim, delavskim. Posebno z roketom, nogometom in odbojko. Odkar sem si poškodoval nogo, pa tudi šport ne pride več zame v poštev. A ker sem tudi jaz dobil v zakup eno od rekreacijskih parcel pri rudniku in si na njej postavil vrtno hišico, mi dolgčas ne bo.

Včasih tudi s sinom – čez leto in pol bo končal osnovno šolo in še kar dobro se uči – in z ženo, ki zdaj dela v našem kombinatu, v obratu Družbene prehrane delovne skupnosti Družbeni standard, bom lahko prijetno in koristno izrabil na njej prosti čas.

So po твоjih nazorih naši današnji sindikati res prave množične politične organizacije delavcev?

Drugače povedano: ali izvira njihov vpliv na urejevanje socialnih razmer delavstva v glavnem iz potreb in interesov večine članov njihovih osnovnih organizacij ali pa bolj iz sindikalnih organov na ravneh nad temeljnimi organizacijami ter krogov, ki se navezujejo ali ponekod kar prilepajo na te organe.

Če bi veljalo prvo, je namreč vprašanje, ali bi naša družba zašla v tako potrošništvo – življenje na kredit z vseh vidikov in zadolženost na vse strani – ki zdaj tepe predvsem delavske množice. Saj podpihovalci potrošniške miselnosti in načina življenja so se znali pravi čas materialno zavarovati in breme družbenogospodarske stabilizacije naložiti na pleča delovnemu človeku.

"Greva raje h kraju!"

– Prav.

Povej še, kaj misliš in kaj menijo drugi v tvojem delovnem okolju o obveščanju v našem kombinatu, občini in o obveščanju pri nas sploh!

Občinska organizacija SZDL in zveze sindikatov Velenje sta, recimo, letos jeseni pripravili dobra izhodišča za izvedbo posvetov po organizacijah združenega dela v občini o uresničevanju zakonskih norm in stališč družbenopolitičnih organizacij, ki se tičejo obveščanja. Vendar vprašanje je, ali bodo ti posveti izvedeni po razposlanem programu, saj so se v organizacijah združenega dela zelo slabo lotili njegovega uresničevanja.

"V našem rudniku, kombinatu in tudi občini smo z nekaterih vidikov dobro obveščeni, v republiki in še bolj v federaciji pa o izredno važnih stvareh velikokrat nepravčasno, nepopolno

in premalo stvarno. Tako menim jaz, tako menijo tudi mnogi drugi delavci v rudniku. O važnih zadevah za vso republiko in s tem tudi za državo bi morali biti vedno obveščeni takoj, da govorice ne bi opravile svojega.

To velja za posredno obveščanje, medtem ko je neposredno povsod slabo. V skupščinskem delegatskem sistemu delegati ne prenašajo sistematično informacij s sej skupščin ali njihovih zborov v okolja, ki so jih izvolila, in v njih tudi ne zaje-majo redno mnenj delavcev oziroma občanov o stvareh na dnevnih redih sklicanih sej skupščin in njihovih zborov. Prav tako pa tudi ne pobud delavcev ali občanov za zagon kolesja skupščinskega delegatskega sistema v njihovem interesu. Zaradi tega nam delegatski sistem deluje predvsem po volji in v interesu strokovnih služb in organov skupščin SIS in družbenopolitičnih skupnosti. Torej bolj ali manj tehnokratsko in državno-administrativno – mimo ustave, zakona o združenem delu in drugih sistemskih aktov ter družbenih dogovorov in samoupravnih splošnih aktov.

Če se ne bomo povsod ostro lotili odpravljanja teh nepravilnosti v delovanju našega političnega sistema, ne bomo dosegli napredka v uveljavljanju samoupravne socialistične demokracije. Prej nasprotno! Ostro pa se bomo teh nepravilnosti lotili le, če bo manj sestankov in če bomo od odgovornih za izvajanje sprejetih dogovorov na sestankih terjali izpolnjevanje nalog v dogovorjenih smereh, obsegu in rokih. Tako tudi ne bo več prihajalo do tega, da bi tisti, ki najbolj vpijejo: 'Manj režije, manj administracije!' – pod sabo še kar naprej gradili drago piramido birokratov."

Prav je, da za sklep tega pogovora povemo, da je Franc Krivec dobil letos ob 3. juliju državno odlikovanje ter nagrado in priznanje za dvajset let vestnega in vztrajnega dela v RLV, že prej pa srebrni znak zveze sindikatov in medaljo dela. /rb/

Boris DEJANOVIČ, **vodja TOZD TE Šoštanj II** **in predsednik predsedstva** **akcijske konference komunistov** **v našem kombinatu**

Na njegovo ime in priimek ste v naših glasilih Rudar in Informator že večkrat naleteli. Vedno ob pomembnejših praznikih ali dogodkih v našem kombinatu. Tokrat pa bo beseda z njim tekla tudi kot z jubilentom 10-letnice dela.

Življenje se začne z rojstvom. Tako se začnejo tudi zgodbe, ki jih piše življenje.

"Rojen sem bil leta 1949 v Postojni, sicer pa smo bili doma v Pivki. Del mladosti sem tako preživel na Primorskem, vendar ne bi mogel reči, da se tudi čutim Primorčan. Človek, ki je menjal več okolij, tako kot sem jih jaz, nima več prvotnih korenin, od doma, temveč si pripadnost kraju izbere po nekih drugih vrednotah. Morda je to družina, novi dom, zaposlitev. Zato bi prej rekel, da sem Štajerec."

Dejanovičeva družina je zgodaj zgubila očeta dveh otrok in moža. S to izgubo se je materialni položaj družine precej poslabšal. Čez nekaj let pa se je mati znova poročila.

"Na srečo sem dobil dobrega očima in zato nam je kmalu šlo bolje. Tudi preselili smo se, v Celje, kjer sem dokončal v Postojni začeto gimnazijo. Mislím, da so me prav ta leta mla dosti – leta, ko človek malo bolj dozori kot osebnost – precej odtrgala od Primorske. Tam je ostal le očetov grob, to pa je tudi vse, kar me danes občasno še potegne tjakaj."

Po gimnaziji je Boris nadaljeval študij na fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani. Najprej na prvi stopnji, kasneje pa ob de-

lu še na drugi. Prvo zaposlitev je našel v Iskri v Ljubljani.

"Zaposlil sem se v Iskrinem razvojnem inštitutu, in sicer na specializiranem področju elektronike - pri razvoju usmerjenih zvez."

Danes o tem ni več sledu, mu vpadem v pripoved.

"Ne; pozneje je v meni prevladala odločitev za varnejšo prihodnost v Velenju; v njem je bila možnost stabilnejše zaposlitve, ustvaritve družine, doma. Ne zanikam pa, da sem na prejšnjem področju s to odločitvijo zapustil nekaj svojih želja, ambicij. To je bila specialna veja elektronike, ki pa je v tistem kratkem času moje prve zaposlitve niti nisem mogel podrobneje spoznati niti nisem v njej kaj pomembnejšega dosegel. Tako sem že pri študiju na drugi stopnji menjal usmeritev in se dokončno odločil za Velenje."

Razgovor naj bi predstavil sobesednika bolj osebno, a ko sem načela vprašanje njegovega družbenopolitičnega dela, sva zadržala tudi v drugačne vode.

"Družbenopolitično dejaven sem bil že od nekdaj, ker sem živel v takšni družini in okolju. V Pivki sem delal pri tabornikih, ki so bili tudi edino društvo v tem kraju. Torej tudi nadomestilo za vsa druga društva in organizacije, ki danes delujejo v takih okoljih... Skrbeli smo za zabavo, šport, slavnostne prireditve. Skratka, zaposlovali prosti čas vseh krajanov. Kasneje sem se vključil v delo ZSMS v gimnaziji, kar kmalu pa tudi v zvezo komunistov."

Že sva bila pri stalni akcijski konferenci komunistov v našem kombinatu. Boris je predsednik njenega predsedstva in zato sem mu omenila, da je že večkrat dejal, da uspešno delo te konference ovira neenotnost komunistov, ki naj bi jih akcijsko združevala, v akciji.

"Pred leti smo bili v intenzivni fazi preobrazbe energetskega gospodarstva. V njej je precej zadev bilo možno rešiti tako ali drugače. Tudi mnenja posameznikov o temeljnih družbeno-ekonomskih odnosov so bila različna. Zakon o združenem delu namreč ne predpisuje, da se morajo rudniki in termoelektrarne na premog, ki so proizvodno soodvisne organizacije, združiti ali pa vsaj ne združiti na tak način, kot smo mu priča v našem kombinatu. To je prepuščeno samoupravnemu dogovarjanju, odločanju, iskanju najustreznejše oblike povezave po tej poti."

V letih 1982 in 1983, na kateri se nanaša vaša pripomba, je bilo več različnih pogledov na to problematiko; ne le pri nas, tudi na splošno v Sloveniji. Danes mislim, da so te stvari postavljene v prave okvire. Razprav smo se vsi lotili z različnih stališč, v procesu njihovega usklajevanja pa, mislim, da je vsakdo moral malo popustiti, se preoblikovati. Na tem moramo zdaj graditi naprej. Vsak se mora uokviriti v meje, ki smo jih postavili, čas pa bo navsezadnje pokazal ali smo se prav odločili."

Ob teh njegovih besedah se mi je samo od sebe porodilo vprašanje, zakaj se tudi v TOZD TE Šoštanj II ni uspešno iztekel referendum o sprejetju predloga samoupravnega sporazuma o spremembah in dopolnitvah samoupravnega sporazuma o združitvi delovnih organizacij v našo sestavljeno organizacijo.

"Za ta neuspeh je velik vzrok prej povedano: odnosi, ki pa jih ni mogoče kar tako odpraviti. Odgovorni ljudje v TE Šoštanj so namreč prej zagovarjali drugačna stališča, kot pa so danes zapisana v zakonu o energetskem gospodarstvu in v družbenem dogovoru o njegovem samoupravnem organiziranju."

Pred sprejetjem zakona o energetskem gospodarstvu so ponekod celo na glas razmišljali o drugačnem konceptu. Potem pa je prevladal širši družbeni interes, to pa ljudje - kar tako čez noč - težko razumejo. Potreben je čas, da jim to razložimo. Referendum bomo seveda ponovili; ravno danes smo imeli zbor delavcev, na katerem smo se o tem pogovarjali."

Še sva ostala pri delu komunistov v našem kombinatu in na splošno. Dejala sem, da je o njem marsikje moč slišati kritične ocene. Boris je odvrnil, da je to res, kakor tudi, da

ima vsaka medalja dve plati.

"Premalo poudarjamo to, kar pa je le bilo narejenega prav. Iz vseh ocen dela ZK veje prepričanje, da se komunisti le nekaj dogovarjamo, da pa iz tega ni nič. V ZK - v našem kombinatu in v republiki - pa se bijejo bitke. Ne morete reči, da se v kombinatu v desetih letih njegovega obstajanja ni nič ali nič bistvenega naredilo. Naš kombinat je danes eden najzanesljivejših stebrov oskrbe z električno energijo tako v Sloveniji kot v celi Jugoslaviji - če se omejim le na ta del njegovega pomena. To pa ni kar tako in je nedvomno posledica povezave rudnika in elektrarn v njem; vsaj do te meje, do katere se nam je odnose posrečilo razviti. Vse to je pomembno za delavce obeh energetskih delovnih organizacij v kombinatu, je pa tudi v interesu širše družbene skupnosti. Drugod po Jugoslaviji, kjer tovrstne povezave ne obstajajo, jim delajo preglavice nezanesljivi delovni rezultati in to jim povzroča celo vrsto drugih težav. Če bomo torej vsa spoznanja, o katerih sem govoril prej, sprejeli vsi za svoja, lahko optimistično gradimo naprej oblike združevanja na drugih področjih."

Kar razvnela sva se ob teh vročih vprašanjih, zato sem za sklep speljala pogovor še na Borisovo konkretno delo, delo vodje temeljne organizacije TE Šoštanj II.

"Še malo se bom vrnil, če naj orišem svoje delo... TOZD TE Šoštanj II zaradi vseh prej omenjenih slabosti, nedorečenosti, nejasnih ciljev ni to, kar naj bi bila in kar bi mi radi. Predvsem pri tem mislim na njegovo dohodkovno vsebino."

Moje delo?

Vedno sem poskušal razširiti svoje delovno področje navzven, hotel biti čimbolj dejaven. Včasih tudi na področjih, za katera nisem strokovno usposobljen. Pa so mi zato očitali voluntarizem, pripisovanje odločilne vloge pri vsem volji. Hotel sem dati temeljni organizaciji malo svojega prispevka in sem to videl kot svojo osnovno nalogo. Na drugi strani pa je seveda dejavnost TOZD TE Šoštanj II proizvodnja električne energije, organizacija tega dela, kar pa je utečena zadeva; zadeva h kateri kakšnih novih prijemov ne morem prispevati."

Po vsem tem vas verjetno zanima, kaj Boris počne doma, v prostem času - če mu ga še kaj ostane, kajne?

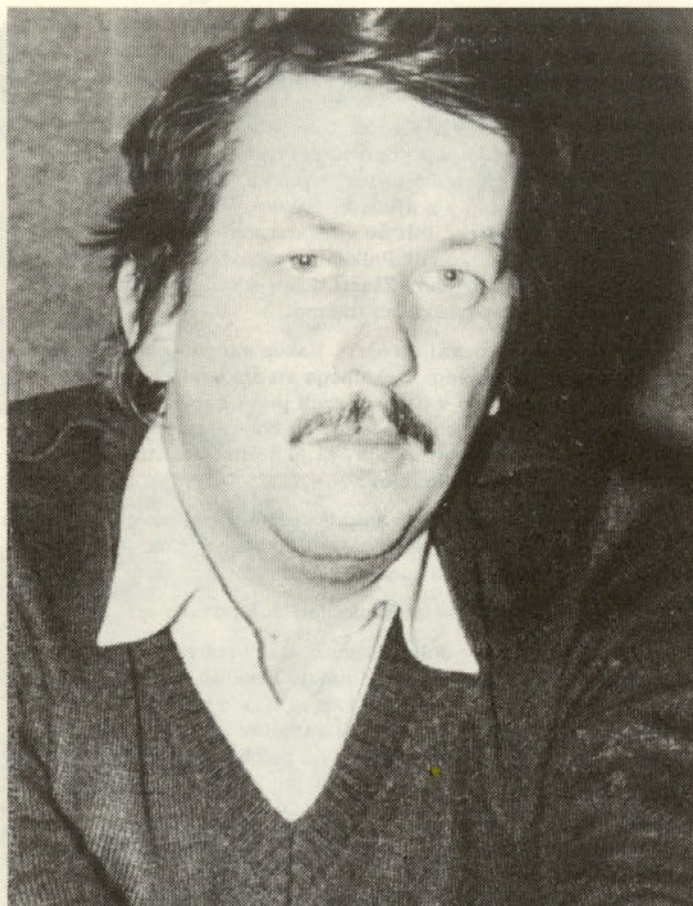
"Nekaj ga že ostane. Zadnja tri leta sem gradil hišo. To vzame človeku veliko časa, pri tem pa najde tudi kakšne konjičke. Začel sem se ukvarjati z vrtičkarstvom, rad sam naredim kakšno stvar. Kot vsak človek pa rad tudi posedim doma v miru, se posvetim družini, preberem kakšno knjigo. Pa je konec dneva, meseca in spet se bo obrnilo leto."

Tako ste skupaj z mano spet spoznali enega naših sodelavcev in jubilaranta deset let dela. Obrnilo se bo leto, in inženirju Borisu Dejanoviču želimo še veliko delovnih uspehov ter prijetnih ur doma.

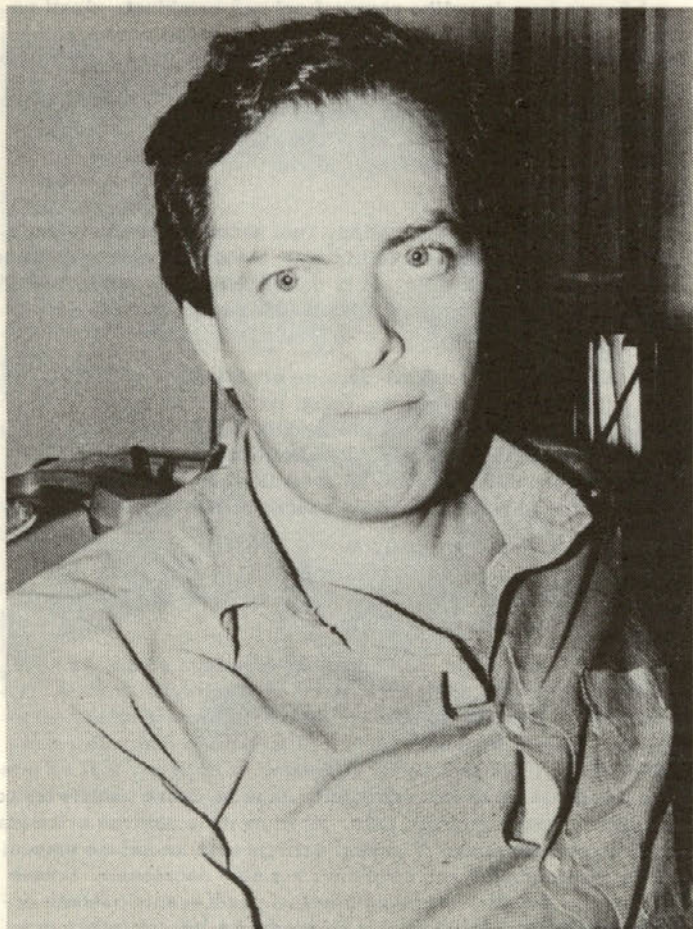
Diana Kujan

Boris MOČILNIK, vodja ekonomsko-komercialne službe našega rudnika

Deset let je minilo, odkar se je Boris zaposlil kot pripravnik v nabavni službi našega rudnika. Pa ni dolgo zdržal pri nabavljanju. Uvidel je, da to delo zanj ni dovolj perspektivno. Po dveh letih se je prestavil v ESO, kjer so potrebovali referenta za kooperacijo. "To delo," je povedal, "je bilo za ekonomista, kar je moj poklic, bolj zanimivo. Delal sem z ljudmi, ne samo s papirji, spoznaval pa sem tudi tehnično problematiko, proizvodne programe in prvič dobil občutek, da nisem zaman hodil v šolo. Septembra 1978, ko so temeljne organizacije našega prvotnega kombinata prerastle v delovne or-

Boris MOČILNIK

Boris DEJANOVIĆ

ganizacije in se združile v sestavljeno organizacijo REK, pa sem se vrnil v RLV; prevzel sem vodenje ekonomsko-komercialnega področja skupnih del in nalog v njem."

Tako je Boris na kratko opisal svojo desetletno delovno pot, ki je doslej, kot vidimo, vodila le navzgor. Sedaj je že šest let vodja ekonomsko-komercialne službe RLV. V njej se ukvarja jo z nabavo specifičnih materialov za rudnik, opravljajo vse delo v zvezi z glavnim skladiščem RLV in s prodajo premoga.

Kako poteka njihovo delo?

"Devetnajst nas je. Dve delavki, ki sta zelo vestni in zanesljivi, delata pri prodaji premoga, šestnajst delavcev skrbi za glavno skladišče, nabavo pa vodim sam. Letno moramo pri-skrbeti za RLV okrog 35 000 kubičnih metrov lesa. Polovica te količine je les iglavcev, ki ga dobimo iz slovenskih gozdov, druga polovica pa je les listavcev iz Podravine in Posavine. Za RLV pa nabavljamo tudi sredstva za razstreljevanje. Težav pri tem delu nimamo veliko, saj se nam je nekako le posrečilo dobaviteljem dopovedati, da so ti materiali za delo v rudniku nujno potrebni.

Posebno področje našega nabavnega dela zadeva opremo za pre-mogovnike, ki jo izdelujejo v ESO. Skrbimo za skladiščenje te opreme in rezervnih delov zanjo ter za pravočasno izpolnjevanje obveznosti do ESO. Največ težav na tem področju je zaradi zamujanja dogovorjenih dobavnih rokov, a tudi pri prevzemanju te opreme, ker zanjo večkrat ni kompletne dokumentacije.

Tudi skladiščenje nam povzroča preglavice. Saj glavno skladišče je bilo zgrajeno za RLV z letnim odkopom premoga 3 milijone ton, sedaj pa ga odkoplje na leto 5 milijonov ton. Pa tudi druge delovne organizacije, združene v naš kombinat, za katere tudi skladiščimo material in opremo v našem skladišču, so svojo proizvodnjo zelo razširile. Skladišče je torej pretens-no. Večkrat smo primorani, da opremo skladiščimo neprimer-no zaščiteno pred vremenskimi vplivi. Zaradi velikega obsega poslovanja in pomanjkljivosti naročniške dokumentacije pa za-mujamo tudi s prevzemanjem opreme. Upamo, da se bodo s pre-stavitvijo skladišča na novo lokacijo, v Nove Preloge, raz-mere za skladiščenje zboljšale.

Pri prodaji premoga je naša naloga, da zagotovimo zadovolje-vanje potreb po premogu v elektrogospodarstvu. Zanj gre 85 odstotkov pridobljenega premoga v našem rudniku; porabijo ga v TE Šoštanj in ljubljanskih toplotnah. Preostanek našega premoga, to je 15 odstotkov, pa dobita industrija in široka po-trošnja. Od industrijskih odjemalcev je največja tovarna celu-loze in papirja Djuro Salaj v Krškem. Z njo je RLV v zadnjih letih razširil sodelovanje tudi na druga področja. Njihov pi-halni orkester je, recimo, igral našim rudarjem v obeh pre-zivnicah, naši likovni umetniki pa so pri njih pripravili raz-stavo svojih del. Nekaj delavcev tovarne Djuro Salaj je prišlo tudi na udarniško akcijo v naš rudnik, skupina naših delavcev pa je bila na udarniški akciji pri njih v Krškem.

Ves namenjen premog za široko potrošnjo prodamo prek tr-govskih organizacij Dom smreka v Mariboru, ERA v Titovem Velenju, Kurivoprodaja v Ljubljani, Merkur v Kranju, Kovi-notehna v Celju in Les v Ptuj. Pri tem delu prodaje nam pre-cej težav povzroča primanjkovanje železniških vagonov. Če ne bi delavci Klasirnice še posebej vestno skrbeli za nemotno od-pravo premoga, bi bila preskrbljenost z njim v predzimske-m času še veliko slabša," je Boris sklenil pripovedovanje o eko-nomsko-komercialni službi.

V nadaljnjem razgovoru sva se najprej ustavila pri njegovem otroštvu, mladosti, a ne za dolgo.

Boris se je rodil v Velenju. Pred dvaintridesetimi leti. V de-setorčku pri stari tržnici, takrat edinem bloku v Velenju, so stanovali. Sedaj ima Boris že dve hčerki. Enajst in šest let štejeta. Poročen je in tudi žena je zaposlena v RLV. Stanujejo pa na Gorici. Tudi svoj hobi ima. To je igranje v Rudarski god-bi-Titovo Velenje, ki se ga je oprijel že v zgodnji mladosti.

"Sedaj igram bas, začel pa sem s klarinetom, ki sem se ga držal kar šest let. Kar tako, bi rekel, sem ga zamenjal za bas. Potem pa je pri tem kar ostalo," je živahno pripovedoval in še posebej naglasil, da nekaj, kar je človeku v veselje, mora vsak imeti. Za sprostitev, razvedrilo.

Več let je igral tudi v tamburaškem orkestru Pesja. Z njim in z Rudarsko godbo je prepotoval Jugoslavijo in nekajkrat obiskal tudi tujino.

Poleg glasbe mu prosti čas zapolnjuje nadaljnji študij na drugi stopnji ekonomske fakultete v Ljubljani. Ima pa tudi zajeten kup družbenopolitičnih obveznosti.

"Če bi družbenopolitično dejavnost ocenjevali zgolj po številu funkcij, ki sem jih opravljal, se lahko pohvalim, da sem bil v njej vedno zelo aktiven. Že v gimnaziji in pozneje na fakulteti sem 'pobral' vsa mladinska predsedništva. Ne, pravzaprav se je začelo že v osnovni šoli," se je nasmejal. "Najbolj pri srcu pa mi je bilo članstvo v upravnem odboru Rudarske godbe."

Sedaj je sekretar osnovne organizacije ZK v skupnih službah RLV, predsednik rudniške delegacije za delegiranje delegatov v skupščino interesne skupnosti elektrogospodarstva in premoženstva skupine občin, vključno z našo, in podpredsednik izvršilnega odbora Rudarske godbe.

In kaj si želi na pragu novega leta?

Vsem, najprej seveda svojcem in sodelavcem, črvttega zdravlja. Potem, da bi bili zadovoljni in pri svojem delu uspešni.

"Le z delom si lahko izboljšamo življenje, res pa je, da nobeno bogastvo ne odtehta zdravlja," je še dodal.

Draga Lipuš

Marjan MUNDA, vodja delovne enote "tisk" v naši delovni organizaciji Tiskarna

Našla sem ga pri delu. "Samo še tole končam," je rekel, "potem se bova pa pogovorila." Nisem dolgo čakala. Dokler pa sem ga, sem se malo razgledala po obratu "tisk" v naši tiskarni. Po velikosti se ga ne da primerjati z njegovimi nekdanjimi prostori v Foitovi 10, kjer je bila prej cela naša tiskarna. Tudi po opremljenosti ne, saj so imeli tiskarji tam le dva ofsetna stroja in stroj za knjigotisk, tako da je bilo vse skupaj še najbolj podobno obrtni delavnici. - To mi je potem povedal Marjan. - Sedaj so torej opremljeni neprimerno boljše. Res pa je, da je vmes preteklo že skoraj šest let. In sedaj spet načrtujemo nakup novih strojev. Tudi o tem sva se z Marjanom pogovarjala kasneje.

V naši tiskarni je zaposlen od 1. oktobra 1974. V prostorih v Foitovi 10 je bil še tiskar za tisk s ploskve. Sedaj je vodja obrata "tisk". Prišel je iz Maribora, toda najprej sva se pogovarjala o delu, Tiskarni REK Franc Leskošek-Luka, šele nato je povedal nekaj tudi o sebi.

"Delo v tisti stari, majhni tiskarni na Foitovi cesti zame ni bilo najbolj zanimivo, kajti v Mariboru sem delal v veliki, moderni tiskarni časopisno-grafičnega podjetja Mariborski tisk. Tam sem se tudi veliko naučil, saj smo imeli prvovrstne stroje. Čeprav imamo tudi mi sedaj boljše, kot smo jih imeli pred leti, pa tako dobrih, kot sem jih bil navajen v Mariboru, še zdaleč nimamo. Tudi imeli jih ne bomo, ker so tako dragi, da bi morali prodati celo tiskarno, da bi lahko kupili en tak stroj.

Ko smo našo tiskarno nanovo opremljali, nismo imeli toliko denarja, da bi kupili najsodobnejše stroje v svetovnem merilu. Dovolj denarja pa smo imeli za nakup najnovejših čeških strojev in bili tudi edini kupec čeških strojev najnovejše izdelave v Jugoslaviji. Pravzaprav za Čeha nekakšni poizkusni zaj-

ci. Zato tudi ni čudno, da smo skoraj vsak dan morali katerega popravljati. Tudi zato, ker jih nismo dobro poznali. Običajno sem štiri ure delal, štiri ure pa popravljaj stroje. Sedaj imam vse znanje o njih že v malem prstu. Ko nas iz drugih tiskarn po Jugoslaviji, v katerih so si kasneje tudi nabavili takšne stroje, prosijo za pomoč pri njihovem popravilu, jim lahko kar po telefonu svetujem, kako naj napako odpravijo. Kljub temu pa imamo z njimi še težave. Ko smo te stroje nabavljali, smo namreč bili še v neposrednem stiku s Čehi, sedaj pa je njihov zastopnik Balkanija v Beogradu in z njo je sodelovanje bolj zapleteno. Zlasti težko dobimo rezervne dele za strojno opremo, kakršno imamo.

Potrebovali bi še nekaj strojev. Nakup enega - pravzaprav odkup nekoliko starejšega tiskalnega stroja vrste heidelberg od Gorenja - že imamo v načrtu, radi pa bi kupili še dva nova tiskalna stroja. Vprašanje je le, če bomo za to investicijo dobili dovolj kredita, saj stroja, ki ju želimo kupiti, staneta skoraj 30 milijonov dinarjev.

Stroji so sedaj res zelo dragi. Za primer naj povem, da je za stroj, ki je stal pred desetimi leti 500 tisoč dinarjev, treba odšteti zdaj kar 10 milijonov dinarjev."

Kako poteka delo v tej delovni enoti naše tiskarne?

Marjan je delavce v delovni enoti "tisk" pohvalil. Sedemnajst jih je vseh. In čeprav jih je le malo končalo grafično šolo - poleg Marjana samo še en tiskar za tisk s ploskve, drugi pa so priučeni tiskarji ali pa grafični delavci drugih poklicev, ki so se preusmerili za tiskarje - delo dobro opravljajo. "Vendar kadrovske težave," je potožil Marjan, "imamo kljub temu kar precejšnje. Zaposlovali smo tudi delavce od drugod, ne iz naše občine, a se ni obneslo. Nekaj časa so se vozili na delo, potem pa so se naveličali in prekinili delovno razmerje. Zato tudi za najbolj zahtevna tiskarska dela delavce kar sami priučujemo, ker dela imamo kar precej.

Ko smo začeli sodelovati s papirnico Djuro Salaj v Krškem, pri čemer nam je veliko pomagal cel naš kombinat, zlasti pa RLV, smo se rešili tudi težav, ki smo jih imeli zaradi pomanjkanja papirja. Z navezavo prijateljskih stikov smo si izboljšali tudi sodelovanje s proizvajalci drugih grafičnih repmaterialov. Pred dvema letoma smo, recimo, imeli veliko težav zaradi pomanjkanja barv, ker Cinkarna-Celje, ki nam jih je dobavljala, ni mogla dobiti dovolj surovin zanje. Sedaj barve uvažamo.

A težav imamo še vedno veliko. Tudi zaradi pretesnih skladiščnih prostorov. Potrebovali bi novo skladišče, a zanj nimamo denarja. Najlažje bi bilo, če bi dobili denar iz združenih sredstev kombinata, kot smo ga dobili tudi za izgradnjo sedanje stavbe naše tiskarne."

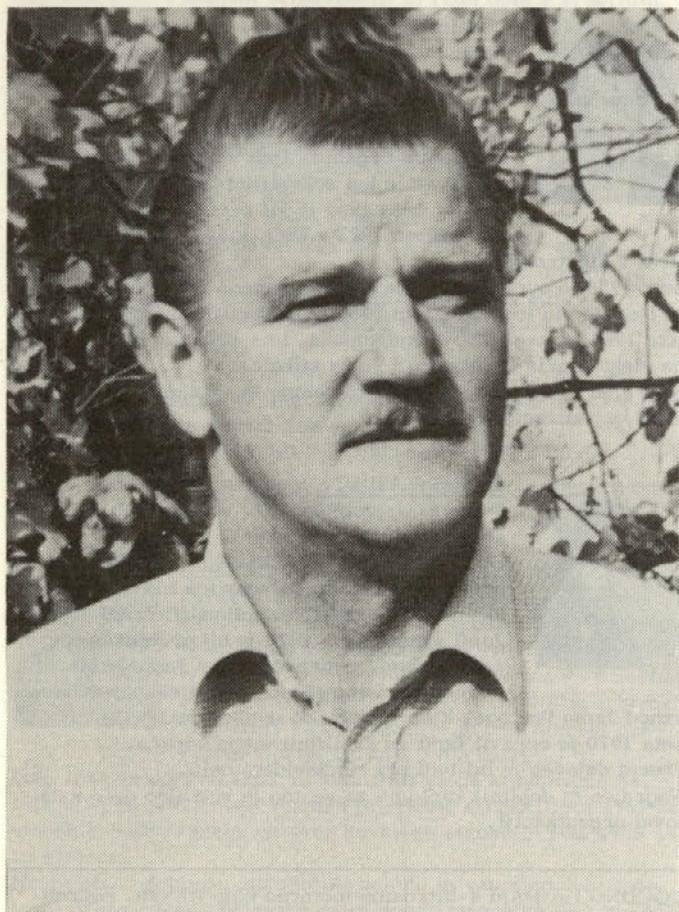
Marjan dobro pozna težave delovne organizacije REK Tiskarna, saj pri svojem delu vsak dan naleti na kup problemov. Poleg tega pa jih spoznava še kot predsednik delavskega sveta DO REK Tiskarna, delegat njene delegacije za delegiranje v delegatska telesa samoupravnih interesnih skupnosti materialne proizvodnje in načelnik civilne zaščite v delovni organizaciji.

Sicer pa je, kot je povedal, skoraj vsak izmed 64 delavcev, kolikor jih je zdaj vseh zaposlenih v DO REK Tiskarna, član kakšnega odbora, komisije, delegacije. Tako tudi mora biti, ker so majhen delovni kolektiv.

"Čeprav vemo, da je veliko demokracije lepa stvar, pa si je vedno ne moremo privoščiti, da ne bi trpela proizvodnja. Proizvodnja je prva. Zato smo prešli tudi na individualno nagrajevanje vseh v delovni organizaciji po delu in delovnih rezultatih. Težave pri tem resda še imamo in jih bomo tudi še imeli, dokler ne bomo res vsi dojeli, da je za dobre osebnih dohodke osnova lahko le dobro delo. Sicer pa naša delovna organizacija ne posluje slabo. V prvem polletju smo za sklade namenili za 100 odstotkov več sredstev, kot smo načrtovali. Težave pa imamo zaradi postavljenih mej za povečevanje osebnih dohodkov. Nekaj let zapovrstjo že skoraj za 100 odstotkov presegamo delovni načrt, zato nas te meje zelo jezijo," je še po-

Marjan MUNDA

Viktor MRAK

vedal Marjan, preden sva spregovorila še o njegovem osebnem življenju.

"Rodil sem se v Ormožu," je začel pripovedovati svojo življenjsko zgodbo. "Nezakonski otrok sem bil, z materjo sva živela sama. Najprej na veliki kmetiji blizu Ormoža, kjer je mati delala. Ko pa je to posestvo prešlo v družbeno last, sva se preselila v Maribor in prišla z dežja pod kap, ker stalnega stanovanja nisva mogla dobiti nikjer. Selila sva se iz ene podnajemniške sobe v drugo. V osmih letih šolanja sem zato obiskoval kar devet različnih osnovnih šol. Vsako leto drugo. Nazadnje pa sem osnovno šolo le končal. In ker sem vedno rad risal, sem se odločil za grafični poklic, šolal v Ljubljani, ker je bila triletna grafična šola le v naši republiški metropoli, štipendijo pa dobival od Mariborskega tiska, kjer sem se po končanem šolanju tudi zaposlil."

V Velenje sta se Marjan in njegova žena preselila zato, ker je bilo v Mariboru težko dobiti stanovanje in uresničiti ženino željo, da bi odprla kozmetični salon, medtem ko v Velenju ne na eno ne na drugo ni bilo treba dolgo čakati.

Čeprav sta se poti Marjana in njegove žene sedaj že razšli, Marjan ženi pri njeni obrti še pomaga. Drugače pa si prosti čas zapolnjuje s poslušanjem glasbe, pozimi pa najraje smuča.

"Nimam posebnih želja," je dejal, preden sva se razšla.

"Upam le, da se ne bo v mojem življenju kaj spremenilo na slabše. S tem, da nam življenjski standard vztrajno pada, pa se bomo morali tako in tako vsi sprijazniti."

Draga Lipuš

Viktor MRAK, varnostnik, zaposlen v delovni skupnosti naše sestavljene organizacije "Zavarovanje"

Njegov dom gnezdi prav na vrhu majhnega hriba pri vходу v slikovito dolino Velunje. Na svoji vzhodni strani se spogleduje s travniki in njivami, ki jih tam, kjer je nekoč stala vas Družmirje, zaliva voda šoštanjkega ugrezninskega jezera, na drugih straneh pa stanovanjsko hišo in gospodarsko poslopje obkroža mešan gozd šoštanjkih Goric.

Proti popoldnevu tistega oktobrskega dne, ko sem se ustavil na dovozni poti k njegovi hiši, je sijalo sonce. Čeprav brez prave moči, so se njegovi žarki lovili v vejah sadnega drevja in risali po tleh opuščene dvorišča nestvarne podobe. Če se ne bi z verige trgala pes, medtem ko je glasno najavljal obiskovalca, bi človek dobil občutek, da je prišel na opuščeno kmetijo.

Bevskanje psa je na prag stanovanjske hiše prineslo žensko srednjih let, ki se je predstavila kot Viktorjeva žena. "Mož še spi," je dejala, potem ko sem vprašal po našem dolgoletnem sodelavcu. "Zjutraj je prišel z nočnega dela," je še pojasnila, potem pa ga je odhitela prebujati.

Nekoliko v zadregi, ker je moral zaradi mojega obiska vstati človek, ki si je še kako zaslužil počitek, sem odklonil povabilo v hišo in sedel na klop pod že skoraj čisto golo jablano. Nekaj minut kasneje se mi je pridružil tudi Viktor, in to urejen ter dobro razpoložen, kot da bi pričakoval - v resnici pa sem bil nenajavljen - moj obisk.

Rodil se je pred dobrimi trinajdesetimi leti v Lukovici pri Šoštanju, v delavski družini s sedmimi otroki. Njegovi spomini na otroška in mladeniška leta so bolj skopi. Tako skopi so, kot je bilo takrat za proletariat skopo življenje. Družinskega življenja skoraj ni poznal, saj so morali vsi otroci kaj kmalu

oditi od doma s trebuhom za kruhom. Pri hiši namreč ni bilo dovolj zemlje, da bi se z delom na njej lahko preživljala tako velika družina.

Leta 1946 je začel hoditi v rudarsko šolo v Velenju, dve leti kasneje, ko so to šolo razformirali, pa se je zaposlil v velenjskem rudniku. V njem je ostal samo nekaj mesecev, potem pa je ustregel očetovi želji in se zaposlil v tovarni usnja v Šoštanju.

"Mislim, da s to spremembo zaposlitve nisem naredil nič posebnega pametnega; razen da sem ustregel očetovi želji. Do odhoda v JLA - to je bilo leta 1951 - sem se sicer navadil del pri prekuhanju tanina in dobil priznano tudi interno kvalifikacijo za ta dela. Vendar delo pri kotlih mi ni zlezlo pod kožo," je dejal.

To svojo ugotovitev je potrdil že po prihodu iz JLA, saj se je na začetku leta 1954 spet zaposlil v RLV.

"Rečem lahko, " je načel spomine na ta čas, "da sem v jami opravljal skoraj vsa rudarska dela, in to v prvi vrsti na odkopih. Žal pa se mi je po sedmih letih garanta, ko sem že mislil, da bom v jami ostal vse do upokojitve, pripetila nesreča: pri ropanju stojk se je name zrušila večja količina premoga. Sprva sem mislil, da sem jo odnesel samo z odrgrinami, potem pa me je začela boleti noga in zdravniki so dali za moje rudarske ambicije usodno diagnozo: poškodba hrbtenice."

Čeprav so Viktorja operirali in je bila operacija uspešna, na vrnitev v jamo ni smel več računati. Po dveh letih okrevanja se je leta 1963 zaposlil kot varnostnik v rudniškem zunanjem obratu.

"S to zaposlitvijo sicer nisem uresničil svojih delovnih in življenjskih ambicij," je poudaril, "vendar v dolgih nočeh opravljanja nalog varnostnika sem le našel nekakšen smisel tudi v tem 'nebodigatreba' delu."

Po tej ugotovitvi je obmolnil. Najbrž zato, da bi pošteno premislil svoj odnos do varovanja družbene lastnine v našem kombinatu. Tišino, ki se je spet naselila pod jablano, sem izkoristil za vprašanje, ali je ujel veliko tatov.

Najprej se je nasmehnil, me šegavo pogledal, potem pa se je zamislil in odvrnil:

"Mislim, da sem bil pri svojem delu komaj povprečno uspešen. Odtujevanja družbene lastnine ali kraje, kakor bi tudi kdo rekel, v glavnem niso vredne naše posebne skrbi. Bolj kot odnašanje drobnarij nas morajo skrbeti večje in velike tatvine, ki so zavite v plašč legalnega in pollegalnega 'sposojanja'. V takih primerih - če sem naletel nanje - sem si sicer mislil svoje, pristojnosti pa razpravo o taki obliki odtujevanja družbene lastnine pa jaz prav gotovo nisem nikoli imel, niti si je nisem jemal."

S tem je Viktor zaokrožil pripoved o svojih delovnih obveznostih. Le še s stavkom ali dvema je povedal, da je nočno delo varnostnikov vse prej kot prijetna oblika pridobivanja sredstev za življenje; svojo pripoved o delu, ki ga opravlja, pa je sklenil z ugotovitvijo, da bo prihodnje leto odšel v pokoj.

Po svojem zasebnem življenju sodi naš varnostnik Viktor med tiste ljudi, ki veliko dajo predvsem na urejeno družinsko življenje. Ta njegova usmerjenost je vidna na vsakem koraku. Skrb za družino kogarkoli pa je vendar najbolj v presoji, ko naključni obiskovalec pogleda njegov dom. Je že res, da ima pri hiši še štiri pare pridnih rok: ženine in roke dveh hčerk ter enega sina. Toda povsod na njihovem domu sem videl vse tako urejeno, da bi se gotovo vsak le čudil.

Najbrž bi njegovo domačijo težko označili za kmetijo, čeprav k njej spada tudi tri hektare obdelovalne zemlje in gozda ter ena krava v hlevu.

Urejenost vsega na njej, zlasti še deponije za hlevski gnoj, človeka resnično preseneti. To sem Viktorju tudi omenil, on pa mi je odgovoril:

V SPOMIN

V ponedeljek, 17. decembra, je bilo na pokopališču v Podkraju pogrebno slovo od pokojnega Karla Pintariča, delavca delovne skupnosti našega kombinata Zavarovavnice.

Karel se je rodil 8. 4. 1926 v Gaberjah pri Brežicah. Prva leta po vojni je bil zaposlen v nekaterih celjskih in zasavskih delovnih organizacijah, leta 1960 pa se je zaposlil v Rudniku lignita Velenje. Vendar

zaradi bolezni je po letu in pol zapustil odkope in se zaposlil pri zavarovanju, takrat še službi v rudniškem zunanjem obratu.

Kljub bolezni je vztrajno in vestno opravljal svoje delo. V prostem času je najraje zahajal v društvene prostore Društva invalidov Velenje, saj je bil med ustanovitelji tega društva. Zadnje mesece je bolehal, vse dokler mu ni pod težo bolezni zastalo srce.

Ostal nam bo v trajnem spominu!

Branko Ledinek

"Ker smo pri hiši vsi kolikor toliko zdravi, za to ni tako hudo poskrbeti. Po upokojitvi bom imel še veliko več časa za urejanje doma. Nekaj pa me res hudo skrbi. In sicer to, da bi voda iz šoštanjskega ugrezninskega jezera prav kmalu zapluskala tudi čez mojo parcelo."

Bojan Ograjenšek

ODŠLI SO V POKOJ

Dominik MORI, upokojen 17. oktobra

Rojen 1. septembra 1937 na Rdečem bregu pri Mariboru. Poročen s Stanislavo, rojeno Kladnik.

Od 6. oktobra 1959 je neprekinjeno delal v združenih organizacijah v naš kombinat. Zaposlil se je kot nekvalificirani delavec v Jami vzhod. Leta 1969 je bil premeščen v Jamo zahod in leta 1973 v ESO, kjer je delal do upoko-

jitve v Elektro obratih.

Leta 1956 je opravil izpit za kvalificiranega delavca pri izdelavi lesovine in lepenke, leta 1961 za polkvalificiranega kopača, leta 1964 za kvalificiranega kopača, leta 1976 za kvalificiranega elektrikarja in leta 1978 še za stikalca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Stanislav VIDEČ, upokojen 22. oktobra

Rojen 6. septembra 1937 v Brezju. Poročen s Terezijo, rojeno Lipovšek.

Od 14. maja 1964 je neprekinjeno delal v RLV, prej pa v rudnikih Zabukovica in Hraštnik. V RLV se je zaposlil kot polkvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1970 je bil premeščen v Jamo zahod, v marcu 1974 v Jamo Škale, v juliju pa v Jamo zahod, sedaj skupaj z Jamo

vzhod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1970 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Precej dejaven je bil tudi pri sindikalnem delu.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

UGODNO PRODAM 4-hitrostno motorno kolo APN/6. Podrobnejše informacije dobite prek telefona 853 410, Titovo Velenje - popoldne.

Justina SADEK, upokojena 31. oktobra Rojena 23. avgusta 1922 v Gorenju. Mati dveh otrok: leta 1947 rojene Štefke in leta 1951 rojene Slavice. Od 1. maja 1974 je neprekinjeno delala v delovni skupnosti Družbeni standard. Zaposlila se je kot nekvalificirana delavka. Ves čas je opravljala dela in naloge pri pripravi malic. Je članica ZB NOV.

Sodelovala je pri vseh udarniških akcijah pri izgradnji Velenja. Od leta 1944 do konca NOV je opravljala kurirsko službo.

Anton VETRIH, upokojen 1. novembra Rojen 26. januarja 1937 v Spodnjem Doliču. Poročen z Marijo, rojeno Vovk.

Od 1. aprila 1959 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Avgusta 1975 je bil premeščen v Steber 8, septembra 1975 v Jamo vzhod in leta 1981 v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1963 za kvalificiranega kopača in leta 1969 še za strelca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Alojz PESJAK, upokojen 10. novembra Rojen 13. junija 1926 v Šaleku. Poročen z Marijo, rojeno Pušnik.

Od 2. junija 1961 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani mizar v rudniškem zunanjem obratu. Leta 1978 je bil premeščen v Mizarstvo dejavnost, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in

vztrajno delo v delovni organizaciji in reda dela s srebrnim vencem.

Kot mnogi drugi rudniški delavci njegovih let je sodeloval pri povojni izgradnji Velenja.

Ivan DEBERŠEK, upokojen 11. novembra Rojen 18. aprila 1933 v Pesju. Poročen z Jelko, rojeno Vasle.

Od 26. junija 1963 je neprekinjeno delal v ESO, prej pa od leta 1947 v RLV. V ESO se je zaposlil kot vodovodni instalater in do upokojitve delal v Vodovodno-toplovodnih obratih.

Leta 1966 je opravil izpit za vodovodnega instalaterja.

Udeležil se je tudi ene od zveznih mladinskih delovnih akcij.

Nagrajen in dobitnik diplom za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in za večkratnega udarnika.

Od leta 1942 do 1945 je bil kot "ukraden otrok" v taborišču Tann v Nemčiji.

Konrad NAHTIGAL, upokojen 17. novembra Rojen 26. novembra 1929 v Ravnah pri Šoštanju. Poročen z Jožico, rojeno Zagoršek.

Od 1. decembra 1977 do upokojitve je neprekinjeno delal v Krovsko-ključavničarskih obratih ESO, vse od leta 1955 pa večinoma v TE Šoštanj in še ne združeni šoštanjski OZD Kleparstvo-vodovod v ESO. Nazadnje je bil referent operative v pripravi dela KKO ESO.

Leta 1949 je opravil izpit za kvalificiranega ključavničarja, leta 1954 za poklicnega voznika prometne stroke, leta 1961 za visoko kvalificiranega delavca kovinske stroke in leta 1968 še za varilca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, priznanj za racionalizatorstvo ESO in RAST YU ter reda dela s srebrnim vencem.

Jakob DRAVŠNIK, upokojen 18. novembra Rojen 30. junija 1929 v Brunsumu v Holandiji. Poročen s Pavlo, rojeno Gregorn.

Od 24. decembra 1962 je neprekinjeno delal v združenih organizacijah v naš kombinat, s prekinjivjo pa že od leta 1945. Zaposlil se je kot kvalificirani mizar v rudniškem zunanjem obratu. Leta 1978 je bil premeščen v Mizarstvo dejavnost, kjer je delal do upokojitve.

Ves čas je bil zelo dejaven v samoupravnih organih.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in poleg še drugih priznanj srebrne plakete Zveze rezervnih vojaških starešin in reda dela s srebrnim vencem.

Martin AVBERŠEK, upokojen 18. novembra Rojen 27. oktobra 1932 v Ložnici pri Velenju. Poročen s Hedviko, rojeno Ramšak.

Od 1. julija 1954 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani delavec v Klasirnici. Leta 1958 je bil premeščen v jamo, v februarju 1960 v rudniški zunanji obrat, marca 1960 v Klasirnico in leta 1984 v Kopalnico, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za premikača, kretničarja in zavirača na industrijskih železnicah.

Veliko je prispeval k izgradnji Velenja tudi z udarniškim delom.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

(Po podatkih iz kadrovskih služb OZD in oddelka socialne službe naše sestavljene organizacije za pokojninsko in invalidsko zavarovanje - Vesna ŠMERGUT!)

Zahvala delavcem temeljne organizacije RLV Jamski transport

V petek, 14. decembra, smo upokojeni delavci temeljne organizacije RLV Jamski transport v restavraciji Jezero preživeli prijeten družabni večer. Takšno srečanje nam sindikalna organizacija Jamskega transporta organizira vsako leto pred novim letom, a letos so se še posebej potrudili. Že dopoldne smo bili povabljeni na ogled jame Škale. Povabila smo bili zelo veseli, saj si vsak med nami rad ogleda, kakšna je jama sedaj, kako v njej poteka delo. Vendar so se v jamo spustili samo štirje od vseh, ki so se odzvali temu povabilu, kajti drugi smo večinoma invalidi, nesposobni za hojo po rudniških rovih.

Na družabnem srečanju zvečer smo se pogovarjali o mehaniziranosti dela v jami, o novi viseči tračni progi za prevoz materiala po jami, ki je zelo povečala delovno storilnost v njej, pa tudi o težavah pri delu. Veseli smo bili, ko smo videli, da rudarji ne omahujejo in se ne predajajo malodušju zaradi zaostrenih gospodarskih razmer; da prav tako, kot tudi mi nekoč nismo, ne klonejo pred težavami, ampak pridno delajo.

Škoda je, da se zaradi delovnih obveznosti srečanja ni moglo udeležiti več vodstvenih delavcev Jamskega transporta. Lahko bi nam namreč povedali kaj o razvojnih načrtih RLV za prihodnja leta ter o predvidenih posledicah nadaljnjega odkopavanja premoga v naši dolini, saj to nas vse zelo zanima. Pa nič zato! Bo že še kdaj priložnost tudi za takšen pogovor.

Preden smo se razšli, nam je nekaj spodbudnih besed povedal še predsednik osnovne organizacije ZS temeljne organizacije Jamski transport Jože Blatnik. Vsak upokojenec je od sindikata dobil tudi darilo.

Vsem, ki so nam srečanje omogočili, iskrena hvala!

Vsem delavcem Rudnika lignita Velenja pa čestitamo za izpolnitev letnega delovnega načrta in jim želimo obilo delovnih uspehov, varno delo v rudniku in veliko osebne sreče tudi v letu 1985. /V imenu upokojenih delavcev TOZD RLV Jamski transport - Rudi Kortnik/

BESEDA MLADIH

Iz
RLV

SPOŠTOVANI BRALCI!

Pred vami je objavljena nova rubrika - Beseda mladim; s prispevki, ki govorijo o delu mladine v DO RLV. Odločili smo se, da vas bomo odslej pogosto tako obveščali o našem delu in nalogah, ki nas čakajo. Želimo vam približati delo članov in osnovnih organizacij ZSMS v naši DO.

Vsi mladi v DO RLV niso zavestni člani ZSMS. Tisti, ki smo, pa smo organizirani v osnovne organizacije ZSMS, ki jih imamo vseh petnajst, pri njih pa deluje še aktiv mladim v samskih domovih našega kombinata.

Delo osnovnih organizacij ZSMS v DO RLV usklajujemo prek koordinacijskega sveta osnovnih organizacij ZSMS DO RLV, za usklajevanje dela osnovnih organizacij ZSMS v vseh OZD našega kombinata pa smo ustanovili koordinacijsko konferenco osnovnih organizacij ZSMS SOZD REK.

Sicer pa delo mladine v RLV in drugih OZD našega kombinata po-

NOVOLETNE GAZELE

(Zgledno po Prešernu)

Gazela za REK

Elektroenergija je posoda tvojega imena,
ki že od rojstva vodi do gospoda tvojega imena.
Veliko burnih dni smo skupaj že prestali,
a vendar ne želimo si zahoda tvojega imena.
Po desetih letih vendar gre vse skupaj na bolje,
in da ne gre hitreje, je neroda tvojega imena.
Viharjev silnih se ne smemo večno bati,
da v mirnih vodah bomo brali črke broda tvojega imena,
še prej pa smelo nove brazde med čerami povlekli,
za brodom je škoda tvojega imena.

Gazela za 42-urni delovni teden

Med otroki si igral, fanté, se lani - čas hiti,
zdaj že lomiš premog v črni jami - čas hiti.
Utrujen si ob koncu tedna zaželiš počitka,
a "štajger" ti nedeljski "ših" oznani - čas hiti.
"Frđinst" debel te zmami, da domačih več ne poznaváš,
a denar ni več, z njim si le ustrašani - čas hiti.
Tonaža je visoka, kot da so zaloge večne,
in plan začne loviti se že v srpani - čas hiti.
Precej jih ve, da s krajšim delom bi se stroj še bolj izrabil,
a zdaj na mestu na znanju vse visi na tvoji rami - čas hiti.
Napredek ti ne bo pred noge padel kakor zrela hruška,
če sam si ne pomagaš, te nihče ne brani - čas hiti.

Gazela za plačo

Žalostno, komur neznana je resnica, da je majhna.
Za "šankih" v gostilnah vseh že govorica, da je majhna.
Ve že žena, ko bridko me sliši zdihoval brez spanja,
ve že hčerka, še v plenicih, da je majhna.
Vedo že inkasanti, ki prihajajo petnajst ga,
ker jih sprejemem žalosten in bled ga lica, da je majhna.
Praga svoj ga se čez dan ne upam več prestopiti,
ker sosede je dosegla že novica, da je majhna.
Ve mesar že, ve trgovka, ve natakár,
vsi že pravijo: "To je krivica, da je majhna."
Vsi vedo že, le tovariš polnih žepov ne verjame
in húdo gleda me in pravi: "Ni resnica, da je majhna!"

PEROREZ

teka v skladu s pravili in nalogami, ki izhajajo iz statuta Zveze socialistične mladine Slovenije.

Pričakujemo, da se nam boste pri pisanju prispevkov za to našo rubriko pridružili še drugi mladinci, saj bo le tako BESEDA MLADIH iz vseh delov RLV in celega REK Franc Leskošek-Luka.

Sedaj pa prispevki, ki smo jih pripravili!

AKTUALNE NALOGE

Pred nami je nekaj pomembnih nalog, ki se jih moramo lotiti s kar največjo resnostjo in vestnostjo...

Evidentiranje mladincev za MDA

MDA in MDB so velika šola samoupravljanja, bratstva in enotnosti, tovarištva. Zato moramo stremeti, da bo čimveč mladim šlo skozi to šolo.

V osnovnih organizacijah ZSMS se moramo evidentiranja mladincev za MDA - to delo naj bi bilo dokončano predvidoma neke v mesecu marcu 1985 - lotiti s čimvečjo zavestjo odgovornosti. Zavedati se moramo, da bodo mladinci RLV v MDA predstavljali vse mlade RLV. Zato izberite in evidentirajte najboljše iz svojega okolja.

V naših samskih domovih so tudi letos proslavili 29. november, dan republike. Proslava se je začela s kulturnim programom, pri katerem so sodelovali mladinci iz osnovne organizacije ZSMS Konovo, zabavni ansambel Čista tema iz mestne krajevne skupnosti Titovega Velenja Desni breg in mladinci iz samskih domov (na sliki!). Po kulturnem programu so najbolj dejavnim stanovalcem pri športnih in drugih klubskih dejavnostih stanovalcev v naših samskih domovih podelili priznanja. Nato je - tokrat že tretje leto za dan republike - udeležence proslave zabaval ansambel Prijatelji iz Ljubljane. Nazadnje pa so vsi skupaj - tako kot vedno na proslavah v naših samskih domovih - zaplesali Kozaračko kolo. /Jože MIRTIC/

Tekmovanja za Kajuhov pokal

Ta tekmovanja pripravlja komisija za šport in rekreacijo pri OK ZSMS Velenje. Osnovne organizacije ZSMS naj se razpisanih tekmovanj udeležijo v čim večjem številu, kajti geslo za vsa ta tekmovanja je MNOŽIČNOST.

Stanovanjska problematika

Vse osnovne organizacije ZSMS v RLV bodo v kratkem obravnavale to temo v svojih delovnih okoljih, koordinacijski svet osnovnih organizacij ZSMS RLV pa bo postavljena vprašanja v teh obravnavah poslal odgovornim za pripravo odgovorov nanje, dobljene odgovore pa potem v osnovne organizacije ZSMS.

Sodelovanje z drugimi DPO

Predsedniki osnovnih organizacij ZSMS v TOZD in DSK! Če naletite na težave pri svojem delu, poskušajte poiskati pomoč tudi pri osnovnih organizacijah ZK in ZS v svoji temeljni organizaciji, delovni skupnosti in sploh z OZK in OZS tesno sodelujte.

Branko Smagaj

Za konec leta

Kot vsa prejšnja leta bomo tudi letos prenesli v leto, ki je pred nami, samo dobre stvari in izkušnje, naše slabosti in napake pa bomo poskušali pozabiti in se trudili, da jih ne bomo več delali in ponavljali.

Vsem mladim in starejšim delavcem želimo mnogo uspehov pri delu - prav tako njihovim DPO - ter veliko osebne sreče. /Koordinacijski svet osnovnih organizacij ZSMS DO RLV/

1

3

4

Nagradni natečaj

Oglejte si oštevilčene slike na tej strani; dobili smo jih od Lojza Ojsterška, razen ene – predzadnje, ki nam jo je dal Hinko Jerčič iz Gorenja. Po ogledu opišite eno, več, lahko pa tudi vse, vendar nobene ne z več kot 60 besedami. Nato pa pred vsakim opisom zapišite še številko slike, na katero se nanaša, in pod vsemi napisi razločno navedite svoj poštni naslov ter jih v zaprti kuverti pošljite ali prinesite:

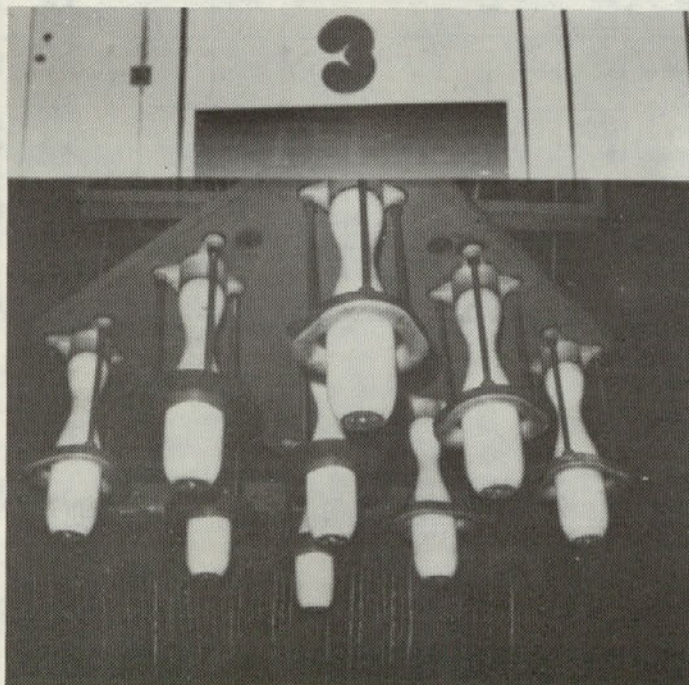
Uredništvu glasila Rudar-Informator, Prešernova 10, 63320 Ti-tovo Velenje (IV. nadstropje, soba 58).

Vse opise, ki bodo primerni za objavo, bomo objavili v Informatorju, avtorje najboljših po našem mnenju nagradili s knjižnimi nagradami, avtorje drugih objavljenih pa z denarnimi nagradami po pravilniku.

Srečno!

Uredniški odbor

2

Novoletna nagradna križanka

		Sestavljen in narisal: LoM	Evropska Gospod. Skupnost	Kilovolt Amper (KRATICA IZ ELEKTR.)	SEŽAJANT (original)	TRZJANSKI KRALJ	OSLOVSKO OGLAŠA- NJE	REKLAMANT ELANOVE OPREME	SKRAJŠ. ŽENSKO IME						
		NAJHJ TREJŠI BRZEC													
		NAČIN VOJSKO = VANJA PROTI OKU- PATORJU													
		OTOK V MARIANIH													
		RIMSKA 502	TELEVI = ZIJSKI ZASLON	GALIJ AMERIŠKI PISATELJ (Stephen...)		NEODIM POPULARNA PEVKA (Lepa...)									
31.															
Slavonska Požeja		KORISTEN NAPOTEK	PRIPADNIK INKOV	RIBJE JAJ- ČECE Zlmeke Olimp. igre		Radio Corporat. of Amerika				GRŠKA GRKA	PREJEDNIK NAJZOR = NIK	Anton Nanuf	Dušan Moravec		
IONIZA- CITA								Andrej Gabriček	GEOMET = RIJSKO TELO						
ŠIRNA TRAVNATA RAVAN V SPANIZI					DEL TV in RADIO NA- PELJAVE				ŠKOFIJSKI PERKVENI ZBOR Rumunija						
POTOMCI					NIKALNICA		UGRIZ					SPONA			
KRATICA ZDOR. SIBANJA NA CIPRU				DOMAČA PERNATA ŽIVAL						KRAJ POD FRUŠKO GORO				PTICA SEVERNIH MORIJ	
Štojan Čalič		MUSLIMA- NSKI BOG	Reaumur KRALJ ŽIVALI							SKRAJŠ. AMERIŠKO MOŠKO IME				Amper Olimp. Igre	
KLADJE ZA SEKANJE DRV										NAJVIŠJA IGRALNA KARTA			STAROSLO- VANSKA PIJACA STROJEK PREMOČNOST		
ZNAČIL = NOST RILČARJA										OSVEŽILNA PIJACA					
MESTO V ČSSR										MAKEDON. KOLO				MERILLO ZA NATANČNO MERJENJE	OSOVIENE
EDEN OD ČLOV. ČUTOV				UŠESNI OKRASEK	Makarska					DALMATIN. MESTO					
Aluminij		PAMET MERILCI ČASA			IZRASTEK NA GLAVI	Nato - Regist. Tona	... GRUDEN	KRAJ NA NOTRANI- SKEM	Alfred Nobel	NAŠA KRATICA ZA UFO		SRAGA, POT			
PROSTOR ZA NJUHANJE										OLJE (tujka) Anton Funtek		ALBIN			
DRUGA DOBA ME- ZOZOIKA					MITOLOŠKI ISKALCI ZLATEGA RUNA							JANEŽ (tujka)			
EBENOVINA					NAJVIŠJI VRH KARAVANK				ANGLEŠKA DOLŽIN. MERA (origin.)			PREJEDNIK NA MNOŽICA			

SLOVARČEK ZA POMOČ PRI REŠEVANJU • CRANE - Stephen (1871-1900), ameriški pisatelj, naturalist in impresionist • OPAVA - mesto z razvito industrijo ob istoimenski reki v Čehoslovaški • SARIGAN - otok v Tihem oceanu, v otočju Marianov

Rešitve s svojim točnim poštnim naslovom pošljite v uredništvo Rudarja-Informatorja do 20. januarja 1985. Izmed pravih rešitev bomo tri izžrebali in nagradili s knjigami v vrednosti 750, 450 in 300 dinarjev./Uredniški odbor/

Srečno!

Prijetno silvestrovanje!